

S.H.LEAGUE

എസ്. എച്ച്. ലീഗ്

പുസ്തകം 37

ലക്കം 9

സെപ്തംബർ

1966

Price Annas 2.

MALANKARA
LIBRARY

നാടിന്റെ നെടുവീർപ്പുകൾ

ജെ. നെടുങ്കല്ലേൽ

(പേജ് 96 വില 8ണ പോസ്റ്റേജ് 1ണ 6പൈ)

എസ്. എച്ച്. ലീഗ്. ആലുവാ നോട്ട്, P. O.

തോണിമുക്കിയില്ല, സപ്തസ്തംഭാസ, രക്തസാക്ഷികൾ, ഞങ്ങളുടെ നേതാജി, കൊടിയേറ്റോട്ടം, സ്മാരകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ, അവർ ഭാഗ്യവതിയാ, ആഗസ്റ്റ് പതിനഞ്ച് എന്നീ എട്ടു കഥകളുടെ സമാഹാരമാണ് ഈ പുസ്തകം. കഥ കേൾക്കുക എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമാണ്. എങ്കിലും 'ചെറുകഥകൾ' എന്നു പറയുമ്പോൾ കുഞ്ഞുമക്കളുള്ള ചില കാരണവന്മാർക്കു ഒരു വെറുപ്പും ആശങ്കയും കൊള്ളരുതാത്ത പുരോഗമനത്തിന്റെ കഥപ്പുസ്തകങ്ങളാണ് ഇതിനു കാരണം. ഈ നിലപാടിനോടു വ്യതിയാനം വരുത്തി ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തെ അതിന്റെ പരിപാവനതയിൽ പരിരക്ഷിക്കാൻ സന്മാർഗ്ഗബോധമുള്ള സാഹിത്യകാരന്മാർ മുന്നോട്ടു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു തികച്ചും ആശ്വാസകരമാണ്. പ്രസ്തുതോദ്യമത്തിൽ ശ്രീ. ജെ. നെടുങ്കല്ലേൽ തന്റെഭാഗം വിജയപൂർവ്വം അഭിനയിച്ചതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണമാണ് 'നാടിന്റെ നെടുവീർപ്പുകൾ'.

പുതുമയേറിയ പ്രമേയം, വ്യക്തിത്വമുള്ള കഥാപാത്രങ്ങൾ, സുന്ദരമായ ചിത്രീകരണം ഇവ ഓരോ കഥയേയും ആകർഷിക്കുന്നു. തോണിമുക്കിയില്ല, രക്തസാക്ഷികൾ, ഞങ്ങളുടെ നേതാജി, സ്മാരകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ, ആഗസ്റ്റ് പതിനഞ്ച് ഈ കഥകളാണ് എല്ലാംകൊണ്ടും മെച്ചപ്പെട്ടവ. കഷ്ടപ്പെടുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന്റെ വികാരവിചാരങ്ങൾ ഹൃദയസ്पर्ശകമാംവിധം, വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ലനല്ലു വണ്ണനകൾ! ശ്രീസ്തമസ്സ് കേജുപോലുള്ള പദങ്ങൾ! എന്നാൽ മധുരപദങ്ങളുടെ ആ കീലുകീലുകൾ ചിലയിടത്ത് അല്പം ക

ഒന്നു പോയിട്ടില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചുക്കൊ. പക്ഷേ ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ ശൈലിയും രീതിയുമാണല്ലോ ഉള്ളത്. അതനുസരിച്ച് എഴുതുകയാണ് ഞങ്ങൾ തമ്മതയ്ക്കു യോജിച്ചതും. ഞങ്ങൾ തമ്മതയും സ്വാഭാവികതയുമാണ് ഒരു കഥാകൃത്തിന് അവശ്യാവശ്യകവും.

ചെറുകഥാസരണിയിൽ നല്ലൊരു ഭാവിയിലുള്ള ശ്രീ നെടുങ്കല്ലേലിന്റെ തുല്യ തളരാതെ ചലിക്കട്ടെ. അതിൽനിന്നു നാടിന്റെ നെടുവീർപ്പുകൾമാത്രമല്ല, നിരപസനങ്ങളും ഗദ്യങ്ങളും പിന്നെ പൊട്ടിച്ചിരികളും ഉയർന്നുയർന്നു വരട്ടെ!

☞ **ശ്രദ്ധിക്കണേ** ☜

എസ്. എച്ച്. ലീഗ്, കത്തോലിക്കാക്കുടുംബം എന്നീ മാസികകളുടെ വരിസംഖ്യ ഇനിയും തന്നെ തീർക്കാത്ത സൗഹൃദരൂപം കഴിയുന്നതുംവേഗം പണം അയച്ചുതരണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, അടുത്ത ജനുവരി മുതൽ മാസിക തുടർന്നയക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വേദപുച്ഛം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കവർചിത്രം

വെരി റവ. വി. സി. ഗീവറുഗീസ്
കോറോപ്പിസ്കോപ്പാ B. A.

അല്പവാ യാക്കോബായ സെമ്മിനാരിയിലേ പ്രൊഫസർ, അവിടത്തെ ഭദ്രാസന ദൈവാലയത്തിലേ വികാരി, ഒരു ധ്യാനഗുരു, മുപ്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർതാവ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഇദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 18-ാം തീയതി കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരുകൃഷ്ടപ്പെട്ടു.

HAPPINESS FOR PRIESTS

By Rev. Fr. Celestine, O. C. D.,

St. Joseph's Press, Trivandrum. Price Re. 1/-.

This brief treatise on priesthood by Rev. Fr. Celestine, O. C. D., is most timely. It is true that India, fo-day, is in need of more priests and it is equally true that she needs more zealous priests. Our Holy Father Pius XII in his encyclical «Menti Nostrae» says that, the priesthood cannot in any way procure the full effects which are demanded by the needs of the present time unless the priests shine forth among the people with the marks of sanctity as worthy «ministers of Christ», faithful «dispensers of the mysteries of God» and ready for every noble work. The priests, therefore, must understand what they do, and imitate the things they deal with; They must inflame their hearts with a personal love for Jesus and consolidate their souls in priestly virtues. It is therefore, with this end in view Rev. Fr. Celestine gives these discourses on priesthood. Although the subject matter is very familiar, its brilliant exposition with examples and quotations can breathe into those themes and contribute to create among the clergy, both priests and seminarians, a new interest in their clerical life. We can assure that a careful reader can find something living in this book and it has a freshness and applicability to the spiritual problem that confront the minds of the priests.

Jacob

ആമുഖം

മതം പ്രധാനമായി ആത്മാവിന്റെ ശാന്തിക്കും സൗജന്യത്തിനും ഉള്ളതാണല്ലോ. അതു തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും മൗലികാവകാശമാണ്. ഈ അവകാശം വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടമാകാതെ സ്ഥാപിത താല്പര്യമുള്ളവരും കൂട്ടാക്കാറില്ല. അവരുടെ ചിന്ത അവരുടെ മതംതന്നെ മറ്റൊരാൾക്കും നല്ലതാണെന്നാകുന്നു. ഒരുത്തൻ കാപ്പിയും മറ്റൊരാൾ ചായയും ആണ് ഇഷ്ടം. കാപ്പിക്കാരൻ കാപ്പിയും ചായക്കാരൻ ചായയും കുടിക്കട്ടെ. ഓരോരുത്തൻ്റെ അതിന്റെ ഗുണം പ്രസംഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുതക്കുന്നതു സ്വീകരിക്കട്ടെ. പിതാക്കന്മാർ ചിന്തിച്ചപ്പോലെ മാത്രമേ മക്കളും ചിന്തിക്കാവൂ എന്നുള്ള തത്വമാണ് ശരീയെങ്കിൽ ഇന്നു നാം പറയേയും പഠിച്ചതായും ആരായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാണ് മതസ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കാത്തതിന്റെ കാരണം. ചിലർക്കു മതം ഒരു ബാഹ്യം മാത്രമാണ്. മറ്റു ചിലർക്ക് അത് ആചാരവ്യത്യാസമാണ്. എന്നെന്തും ബന്ധിച്ചു മതം ജീവനനുഭവപ്രശ്നമാണ്. വേദാന്തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനുള്ളതാണോ മതവും ആത്മരക്ഷയും? മതത്തെപ്പറ്റി ശുഭരവില്ലാത്തവർക്കു വല്ലതുമാക്കെ പറയാം. യഥാർത്ഥമതം മനുഷ്യനെ ദൈവത്തോടു സംയോജിപ്പിക്കുന്ന കോവണിയാണ്.

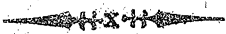
എന്നെ പ്രത്യേകമായി സ്നേഹിക്കുകയും എന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായിരിക്കുകയും എന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന എന്റെ ആത്മമിത്രങ്ങൾക്കു, ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ചേർന്നു എന്നുള്ളതു ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അവരോടുള്ള എന്റെ വിനീതമായ മറുപടിയാണ് ഈ പുസ്തകം. വാദപ്രതിവാദത്തിനായി ഇതെഴു

തുണതല്ല. എന്റെ സമയം അതിനായി ചെലവിടുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

ഞാൻ അസ്ഥിരൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ദൈവസേവനത്തിൽ ഞാനിറങ്ങിയിട്ട് അതിൽ നിന്നു മാറിപ്പോയതായി നിങ്ങൾക്കു പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എവിടെ ഏതുവിധത്തിൽ ദൈവത്തെ സേവ ചെയ്യാൽ ദൈവത്തിൽ ഏറ്റവും മഹത്വം വർദ്ധിക്കും എന്നുള്ള എന്റെ അന്വേഷണബുദ്ധിയാണു, നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ അസ്ഥിരൻ എന്നു തോന്നുവാനിടയാക്കിയത്. നോഫിന്റെ പെട്ടകാവളരെ കറങ്ങി അവസാനം അരാറാത്തു മലയിൽ ഉറച്ചു. പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമിട്ടിരിക്കുന്ന സഭയിൽ എന്നെ ദൈവം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉറക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തല്ലാതെ ഒരു ദൈവാനുപേക്ഷകന് ഉറയ്ക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു മണലാരബ്ബത്തിൽ എന്നപോലെ ഞാൻ അലയുകയായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കു മരപ്പച്ചകൾ കണ്ടു വിശ്രമിക്കാറുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മനോഹരമായ ഒരു ഏദൻതോട്ടത്തിൽ ഞാനെത്തി.

(ഈ പുസ്തകത്തിൽ കത്തോലിക്കന്മാർ സഭ എന്നതിന് "ക. സ." എന്നും യാക്കോബായ സഭ എന്നതിന് "യാ. സ." എന്നും കത്തോലിസിസത്തിൽ "കത്തോലിസം" എന്നും ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതുന്നതാണ്) ഇതു യാക്കോബായസഭയിൽ എന്റെ ആത്മീയക്രട്ടായ്മയിൽ ഇരുന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ചെഴുതുന്ന പുസ്തകമെന്നല്ലാതെ ക. സ. യുടെ മുഴുവൻ തത്വങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചെഴുതുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമല്ല.

എന്ന് ഗ്രന്ഥകർതാ.

S. H. LEAGUE

പുസ്തകം 37

സെപ്റ്റംബർ 1956

പേജ് 9

കത്തോലിക്കാസഭയിൽ

ഞാൻ

ചേർന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ തന്റെ ഏക ശരീരത്തിൽ അംഗമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്.

വി. സി. തീവറുതീസ് കോറപ്പിസ്കോപ്പോ B. A.
ശാലോ മന്ദിരം, കിഴക്കമ്പലം P. O.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം

സഭകളിലും പരിഹാരവും

1944-ാമാണ്ടു മുതൽ, ബൈബിളിന് ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഉദിച്ചു. യാ. സ. കത്തോലിക്കാസഭയിന്റേയും പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസത്തിന്റേയും മദ്ധ്യേ, രണ്ടിനും ഉള്ള ഭേദങ്ങൾ കൂടാതെ, രണ്ടിന്റേയും നന്മകൾചേർന്ന ഒരു നല്ല രീതിയാണെന്നാണു ഞാൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ, എന്നാൽ കഴിയുന്ന എളിയ സേവനം അതിനു കൊടുക്കാൻ ഞാൻ ഒരു വലിയ ശ്രമം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. സഭകളിലും പരിഹാരവും എന്നെ അലട്ടിയെങ്കിലും പാത്രീയക്കീസുഭാഗത്തോട് അനുക്രമിക്കയാണു ശരിയായ കാരുണ്യം കാണിക്കേണ്ടതെന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നു. പ്രസംഗവേല, ലൗകികപുസ്തകരചന, ഗ്രന്ഥസമാഹാരങ്ങൾ, ബൈബിൾകോളേജുകൾ എന്നിവമൂലം യാക്കോബായസഭയെ ഞാൻ സേവിച്ചിരുന്നു. അറുപതാമത്തെ വയസ്സുമുതൽ വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാനം എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സകല ഭയങ്ങളും ചെയ്തു. ക

തോലിസത്തിന്റേയും പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസത്തിന്റേയും വല്ലഭങ്ങളുടെയെങ്കിലും അവ മാറി അവയുടെ നന്മകൾ ചേർത്തു് ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതുന്നതാണ് പ്ലാൻ ചെയ്തത്. ഇതു് അന്ത്യോക്യാപ്രതിനിധി അറിഞ്ഞു് ഒരു നിരോധന കല്പന തന്നു. അതിലേ നിരോധനവാചകം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

«While we consider your labour, we advise you to stop publishing such a book until it is reviewed and approved of by the head of the Church.» (അടുത്ത ഖണ്ഡികയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇതിന്റെ സാരം മലയാളത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്).

ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന (head of the Church) സഭാതലവൻ ആരാണെന്നു വെരി റവ. മോസസലാ റമ്പാൻ അവർകളോടു് (അന്ത്യോക്യാ പ്രതിനിധിയുടെകൂടെ താമസിക്കുന്ന ശീമക്കാരൻ റമ്പാൻ) എഴുതിച്ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കമരകത്തുവച്ചു കണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞതു്, “മലങ്കരയിലേ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിന്നഡ് അംഗീകരിച്ചുശേഷം അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് അംഗീകരിക്കണം” എന്നാണ് പ്രതിനിധിമാവാ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നത്രേ. ഈ കല്പനയുടെ വാചകം പ്രതിനിധിമാവാ പറഞ്ഞിട്ട് ഈ റമ്പാച്ചൻ തന്നെ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയതാണെന്നും ഒരേഴുത്തിൽ എന്നെ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചിരുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ ഇംഗ്ലീഷ് വാചകത്തിലേ ആശയം പറയാം. “സഭാതലവന്റെ പരിശോധനയും അനുമതിയും കഴിഞ്ഞിട്ടേ വേവ്യാഖ്യാനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളു.” പാത്രിയർക്കീസ് മാവാച്ചു മലയാളം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനാൽ ഈ കല്പന എന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ അസാധ്യമാക്കിത്തീർത്തു എന്ന് എനിക്ക മനസ്സിലായി. യാ. സ. യിലേ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾക്കു കോട്ടംവരുത്താതെ ഞാൻ വേവ്യാഖ്യാനം എഴുതുമെന്ന വിശ്വാസത്താൽ നാട്ടുകാരായ് നല്ല മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ എന്റെ പരിശ്രമത്തെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുതാണ്.

പിന്നീട് പ്രതിനിധിബാഹായം ഞാനും കുമാരകുന്ദവ
 ചു കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിൽനിന്നു വ്യത്യ
 സമായവിധത്തിൽ വേദവ്യഖ്യാനം (രണ്ടുമൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങ
 ളുടെ) എഴുതി അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചാൽ, അദ്ദേഹം അതെ
 പറ്റാറി അഭിപ്രായം പറയാമെന്ന്, എനിക്കുവേണ്ടി മാർ പീല
 ക്ലിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ശുപാർശ ചെയ്തപ്പോൾ, ക
 ല്ലിക്കുകയുണ്ടായി. ബാവാ പറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള വ്യാഖ്യാനം
 എഴുതുന്നതിനും അതു ബാവായെ കാണിക്കുവാൻ പോകുന്ന
 തിനും എനിക്ക് ഒരു ദൈവനടത്തിപ്പും മനസ്സിൽ ഉണ്ടാ
 യില്ല.

നേരേമറിച്ച്, സഭാതലവന്റെ അനുവാദം വേണം എ
 നുള്ള ബാവായുടെ കല്പന എന്നെ മറ്റൊരാളിന്മേലേക്കു
 നയിച്ചു.

യഥാർത്ഥസഭ എന്ത്? സഭയുടെ യഥാർത്ഥതലവൻ എന്ത്?

ഈ രണ്ടുചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിപ്പാൻ ശക്തിയാ
 യ ധേമം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായി. എനിക്ക് ആ ധേമ
 തെ അമർത്തുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. എന്റെ വാർദ്ധക്യ
 ത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും
 നിന്നുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുള്ള
 ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്ത്, സൈപരമായ ജീവിതം കഴിപ്പാൻ പ്രോ
 ത്സാധിപ്പിക്കുന്ന സഭയും സഭാതലവനും എവിടെ എന്നാ
 ണ് അന്വേഷിച്ചുത്.

കത്തോലിക്കാസഭ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസഭകൾ, യാ. സ. ഇങ്ങ
 നെ മൂന്നു തരംതിരിവ് എന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായി. യാക്കോ
 ബായസഭയിലേ ഓർത്തഡോക്സ് പാർട്ടിത്തലവനായ കാ
 തോലിക്കോസ്, പണ്ടേതന്നെ എന്നെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരനാ
 യി മുദ്രയടിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിലേക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ എ
 നിക്ക് ആകർഷണമുണ്ടായില്ല. അതിലേക്ക് എന്നെ ചേർക്കു
 വാൻ ഞാൻ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്ന പത്രോസ് മാർ സെന്താ

തേച്ചാസ് തിരുമേനി ഇതിനിടയിൽ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ, അതു ശരിയായ സഭയാണെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പു ലഭിച്ചില്ല. കത്തോലിക്കാപ്പസ്തകങ്ങൾ എന്റെ ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ ഞാൻ ധാരാളം വായിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുപസ്തകങ്ങളും ധാരാളം പഠിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും യാ. സ. യിൽ ഞാൻ 60 കൊല്ലം ജീവിച്ചതുകൊണ്ടും ഇവയെ താരതമ്യം ചെയ്ത് ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്തുവാൻ 45 ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ വേണ്ടിവന്നില്ല. യേശുപ്പിനെ കാരാഗൃഹത്തിലിട്ടതാണ് അവൻ ഉയർച്ചയ്ക്ക് ദൈവം സന്ദർഭമാക്കിയത്. എന്റെ വ്യാഖ്യാനമെഴുതുന്നതിനു പ്രതിനിധിബാവാ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രതിബന്ധമല്ല, ഇദ്ദേഹി പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാരണം. അതു സത്യസഭയെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഒരവസരം ഉണ്ടാക്കിയെന്നേയുള്ളൂ. ഞാനിത്ര ശ്രമകരമായ ഒരു അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ദൈവത്തിന് എന്റെമേൽ തോന്നിയ കരുണമൂലം തന്റെ ഏകസഭയിൽവന്നു നേരായമാർഗ്ഗത്തിൽ പുതിയനിയമത്തിനു വ്യാഖ്യാനവ്യാഖ്യാനം എഴുതുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന് എന്നെ വഴിനടത്തുകയാണുണ്ടായത്.

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിലേ വലിയ വിപത്തു ഭൗതിക വാദ്യം നാസ്തികത്വവും ആണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നാറുള്ളത്. അവയ്ക്കെതിരായി ഒരു സാക്ഷികരണജീവിതം നടത്തുവാൻ, ഭിന്നിച്ചുകരുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയവകുപ്പിനു സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്കുശ്ചയില്ലാതായി. ക. സ. യിലേ വീശുമാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം എന്നെ അത്യധികം ആകർഷിച്ചു. ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും അതിൽ വിശുദ്ധന്മാർ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്റെ കണ്ണു തുറപ്പിച്ചു. ക. സ. യിലേ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതിലേ വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംസർഗ്ഗമാണ് എന്നെ വശീകരിച്ചത്. അതോടുകൂടി ഞാൻ ക. സ. യെ പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു അനേകം സംഗതികൾ വേദം

അസരണമായും യുക്തസരണമായും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ക. സ. യെ അശ്ശേഷിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സേവനം എത്രയും വളർത്തുവാനും മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ പുണ്യതയിൽ എത്തുവാനും ക. സ. യിലുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ വളരെ അധികമാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അതിലും കളകൾ ഉണ്ടു്; ശരിതന്നെ. കളകൾ എന്നു പറഞ്ഞതു് അയോഗ്യജീവിതം കഴിക്കുന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു്. സ്വസ്ഥരാജ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കർത്താവിന്റെ ഉപദേശകളിൽ അങ്ങനെയും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. അതിനാൽ, കളകളെക്കുറിച്ചു എനിക്കു് അർത്ഥപ്പെടുവാനില്ല.

തന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു്, സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും നിർബന്ധിക്കുന്നതിനും എതിരല്ലാത്തവ, ചിന്തിക്കുവാനും സംസാരിക്കുവാനും പ്രവർത്തിപ്പാനും സഭാംഗങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു്. പുതിയ നിയമത്തിൽ ഒരു ധ്യാനവ്യാപ്യാനം എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ അരാഞ്ഞപ്പോൾ ക. സ. ലേ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ എത്രയും സന്തോഷമായി അങ്ങനെയും സ്വാഗതം ചെയ്തു. യാ. സ. യിൽ വച്ചു മുദ്രിപ്പട്ട എന്റെ ഹൃദയത്തിനു ക. സ. എണ്ണയും വീഞ്ഞുംകൊണ്ടു ധാരകോരുന്ന ഭക്തദേവമായി എനിക്കു തോന്നി.

ക. സ. യിൽ ഓരോ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും സഭയുടെ നിലവൃക്തമാക്കി എഴുതിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ സുലഭമാണെന്നുള്ളതും അതിലേ വിശേഷമായി ഞാൻ കണ്ടു. യാ. സ. യിൽ സുറിയാനിയിൽ വളരെ വേദശാസ്ത്രം ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ നിധിയുള്ളതിനാൽ നിങ്ങൾ ദരിദ്രരല്ല എന്നു ഭിക്ഷക്കാരോടു പറയുന്ന ഫലമേ അതുകൊണ്ടു സാധാരണജനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നള്ളു. ആരെങ്കിലും

ലും അന്വേഷിച്ചാൽ ക. സ. യുടെ പഠിപ്പിക്കൽ വ്യക്തമായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സുലഭമാണ്.

ക. സ. യു. പുറമേ സ്വന്തം കുറ്റങ്ങൾലല്ലാതെ നില്ക്കുകയും എന്നാൽ മന:സാക്ഷിക്കു ലഭിക്കുന്ന സത്യപ്രകാശം അന്വേശിച്ചു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, ദൈവത്തിന്റെ പൊതുക്രൂപയാൽ സഭയുടെ ആത്മാവിൽ അംഗങ്ങളാണെന്നുള്ള അതിലേ ഉപദേശം അതിമനോഹരമായി എനിക്കു തോന്നി. എന്നാൽ, അങ്ങനെയുള്ളവർ ക. സ. യുടെ ശരീരത്തിലും അംഗങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര അധികം പ്രകാശിച്ചേനെ എന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു.

ദിവസേന കുർബ്ബാന യാ. സ. യിൽ ഇല്ലല്ലോ എന്നു ഞാൻ കണ്ണിതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ക. സ. യിൽ ആ പശ്ചാത്താപത്തിനു പരിഹാരം കണ്ടു. ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലായി ദിവസം 24 മണിക്കൂറും ക. സ. യിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. കുർബ്ബാനയുടെ മുമ്പാകെ വെള്ളിയാഴ്ച നടത്തുന്ന ഒരു ആരാധനയിൽ ഞാൻ സംബന്ധിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ അടുത്തപടി സ്വർഗ്ഗത്തെ നേരെയെന്ന് എനിക്കു തോന്നിപ്പോയി.

വ്യവഹാരങ്ങൾകൊണ്ടും വഴക്കുകൾകൊണ്ടും അനാവശ്യമായ നിർബന്ധംകൊണ്ടും ശുഷ്കിച്ചിരിക്കുന്ന യാ. സ. യിലേ അംഗമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ലോകത്തിലേ സർവ്വലബ്ധങ്ങളിലും അനേകം സേവനങ്ങൾ ഏകയിടയന്റെ കീഴിൽ മാന്യമായി നടത്തുന്ന ക. സ. യുടെ അംഗം എന്നു ചിന്തിക്കുന്നത് എന്നെ സംബന്ധിച്ചു ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനു മനോഹരവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാവിശുദ്ധന്മാരുടെ ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഞാൻ വായിച്ചുവ എത്രമാത്രം ക്രിസ്തീയമാധുര്യം തുളുമ്പുന്നവയാണ്. ക്രിസ്താനുകരണം, സെൻറ് ഫ്രാൻസിസ് ഓസ്ട്രാലിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സെൻറ് അൽഫോൻസസ്

റോഡ് റിഗസിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ, സ്കാറമല്ലിയുടെ Guide to Spiritual Life 4 വാല്യങ്ങൾ, വി. വലിയത്രേസ്യായുടെ ജീവചരിത്രം എന്ന പുസ്തകം, വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ അത്മകഥാകഥനം (നവമാലിക), സെൻറ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ലെ യോളായുടെ Sipiituaal Exercises, സെൻറ് ഫ്രാൻസിസ് അസ്സിസിയുടെ ജീവചരിത്രം, സെൻറ് ജോൺ ഓഫ് ദി ക്രോസിന്റെ വിവിധ പുസ്തകങ്ങൾ, എല്ലാം വളരെ മനോഹരമായി എനിക്കു തോന്നി. സെൻറ് അഗസ്റ്റിന്റെയും സെൻറ് തോമസ് അക്വിനാസിന്റെയും, കാർഡിനൽ ന്യൂമാന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ എത്ര വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളാണ്! സഭയുടെ മൂല്യതത്വങ്ങൾക്ക് എതിരല്ലാത്ത നവീനായുധങ്ങൾക്കൊന്നിനും ക. സ. യിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്നു പറയുന്നതു തെറ്റിയാണെന്നുതന്നെ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ പറയുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ തന്നെ സാദ്ധ്യമാകയില്ലായിരുന്നു.

വേദപുസ്തകം വായിക്കുവാൻ ക. സ. അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നു പ്രചാരമായ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ട്. ക. സ. യിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന വേദപുസ്തകം ദിവസം 15 മിന്നിറ്റു വായിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കു “ദണ്ഡവിമോചനം” ഉണ്ടെന്നാണ് ആ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പാപമോചനാനന്തരം ശേഷിക്കുന്ന കാലത്തിനടുത്ത ശിക്ഷയുടെ മോചനമാണ് ഈ ദണ്ഡവിമോചനം (Indulgence). അങ്ങനെ വേദപുസ്തകം വായിക്കുവാൻ പ്രതിബന്ധമല്ല പ്രേരണയാണ് ക. സ. നല്കുന്നത്.

മുടിയൻ പുത്രൻ ഒരു പഴയതെൻ വേലയിൽനിന്ന് അപ്പന്റെ ഭവനത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ ആനന്ദംപോലെ ഒരു സൗഭാഗ്യസ്ഥാനത്തു ഞാൻ വന്നെത്തിയെന്നോരു ആശ്വാസം തോന്നും.

ഒരു കീണററിൽ ചെളിയും കരിയിലയും കാണുന്ന

തുടപാലെ സഭയിലും പല അഭക്തന്മാരെ കണ്ടിട്ട് ആ സഭ മുഴുവനും ചെളിയും വിഷവുമാണെന്ന് അപലപിക്കുന്നതു ഞായറേതെ മറച്ചുകളയുകയാണ്. അതിലേ വിശുദ്ധന്മാരും ദൈവം അതിനെ വളർത്തിയവിധവും നമ്മുടെ നേരേയുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്. ക. സ. യെ എതിർക്കുന്നസഭകൾ അർപ്പിക്കുകയും അതു വളരുകയും ചെയ്യുന്നകാഴ്ച, 'പാതാള നാതിലുകൾ അതിനോടു ബലം ചെയ്കയില്ലെന്നുള്ള വാക്യനമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയല്ലേ?

ക. സ. യുടെ ഭരണത്തിന്റേയും പഠനത്തിന്റേയും എ കീകരണം ശക്തിയായി വളർന്നതു, പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിച്ചതും പത്രോസിന്റെ പിൻ ത്താമികളായ റോമാമേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് ആ പരമാധികാരം ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചതും കൊണ്ടാണ്. എന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ മലങ്കരസഭാസെക്രട്ടറി ഇടവഴിക്കൽ മി. ഇ. എം. ഫി ലിപ്പിന്റെ "സർവ്വധിപത്യകാര"ത്തിൽ പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം നിഷേധിച്ചു പറിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ അന്തോ ജ്യോപ്രതിനിധിയോടുകൂടെ തമ്മടിക്കുന്ന ബി. കുറിയക്കോ സ് റമ്പാച്ചൻ "സെമിനാർ കീപ്പ്" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ആ പരമാധികാരം ഉണ്ടെന്നു പറിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, താക്കോബായ സുറിയാനിപാത്രിയർക്കീസ് അന്ത്യോജ്യായുടേയും കിഴക്കൊക്കെയുടേയും പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് ഏഴുതന്നതിനാൽ, പത്രോസിന്റെ ലോകമാക്കയിലു മുഖ്യ പരമാധികാരം തനിക്കുള്ളതായി അവകാശപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. മലങ്കര നടപ്പിലിരുന്ന ഇടയ കാണാൻ കോനാട്ടു ബി. അബ്രാഹം അച്ചൻ തർജ്ജമചെയ്തതിൽ അദ്ധ്യായം 7. "നിഖ്യാ" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ പറയുന്നതു ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു വായിച്ചുനോക്കി. നിങ്ങൾക്കും അതു വായിച്ചു കാണുകതാ. ഉദ്ധരിക്കാം:

"ലോകത്തിലേ നാലുകിടകളുടെ സംഖ്യയനുസരിച്ചു

പാത്രീയർക്കീസന്മാർ നാലുപേർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവരുടേയും പ്രധാനതലവൻ റോമയിലെ പാത്രീയർക്കീസും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ അലക്സന്ദ്രിയയിലെ പാത്രീയർക്കീസും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ എഥോപ്പോസിൽനിന്നു പാത്രീയർക്കീസന്മാരും അങ്ങോട്ടു മാറ്റപ്പെടുകയും പുതിയ റോമ എന്ന നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ പാത്രീയർക്കീസും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ പൗരസ്ത്യദേശം മുഴുവനിലും അധികാരമുള്ള അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീസും ആയിരിക്കണം."

പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമിയെ റോമാതലവനാക്കിയും ബാക്കിയുള്ളവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ സഹകാരികളാക്കിയും അവരിൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീസിനെ കിഴക്കിന്റെ മാത്രം അധികാരിയാക്കിയും കാനോനിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ.

അതിനാൽ യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസു റോമാസിംഹാസനത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടതിനാൽ ഇന്നു നാം കാണുന്ന അധഃപതനം സംഭവിച്ചുവെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. റോമാസിംഹാസനത്തിൻകീഴിൽ വേറെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീസുണ്ടെന്നുള്ളതും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം വീതിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് റോമയിലെ പാത്രീയർക്കീസിനെ 'എല്ലാവരുടേയും പ്രധാനതലവൻ' എന്നു വ്യക്തമായി കാനോനിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസു് ഇദ്ദായ കാനോനിൽ പറയുന്ന അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ട ചരിത്രവും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അതിപ്രകാരമാണ്.

451-ലെ കൽക്കീട്ടൻ സുന്നഹദോസിനുശേഷം എകസപദാവവാദികളായുള്ളവരെ യൂസ്തീനിയനോസ് ചക്ര

വർത്തി പീഡിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഏകസഭാവചനാലികളോട് അനുഭവമുണ്ടായിരുന്ന ചക്രവർത്തിനി “തേവോദോറാ” യാക്കോബു ബുർദാന എന്നയാളെ കന്യന്തീനോപ്പോലീസിലെ തടവിൽക്കിടന്ന അലക്സന്ദ്രിയായിലേ തേവോദോസ്യോസിനെക്കൊണ്ടു മെത്രാൻപട്ടം കൊടുപ്പിച്ചുയച്ചു. ഈ യാക്കോബാണു യാക്കോബായസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ. അന്നുമുതൽ യാക്കോബായക്കാരെന്നും പേരുണ്ടായി. മാർ സെന്താന്ത്രോസ് ബാവ (കുന്നംകുളത്തു കബറടങ്ങിയ ആൾ) “യാക്കോബായക്കാർ” എന്ന പുസ്തകം എഴുതിയതിൽ വിവാദസഭ യാക്കോബു ബുർദാനാ ആരംഭിച്ചതെന്നു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

543-ലാണു യാക്കോബു പട്ടം ഏറ്റത്. അന്ത്യോഖ്യാപാത്രീയർക്കീസായിരുന്ന സേവേറിയോസ് ഏകസഭാവചനാലിയായിരുന്നതിനാൽ റോമാസിംഹാസനത്താൽ ബഹിഷ്കൃതനും കൽക്കീട്ടൻ സുന്നഹദോസിന്റെ മുടക്കുള്ളവനും ആയിരുന്നു. ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. ‘മർമാൻ’ പിൻവലിച്ചാൽ പാത്രീയക്കാസ്ഥാനം പോകുമെന്ന് അബ്ദൽമിശിഹാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കാര്യത്തിൽ, കാലുപാടിലാത്ത വല്യറമ്പാച്ചൻ (കൊച്ചുപറമ്പിൽ) നമ്മെ പരസ്യമായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു നമുക്കറിയാമല്ലോ. അങ്ങനെ സേവേറിയോസു മൂന്നുവിധത്തിൽ സാക്ഷാൽ അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായി. ഈ സേവേറിയോസിന്റെ പിൻഗാമിയായി സേർജിയൂസും പിന്നീട് ഇജിപ്തുകാരൻ പഴലോസും വാണു. അവർക്ക് ആ അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനം ലഭിക്കാഞ്ഞതിനാൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീസ് എന്ന പേരു സപീകരിച്ചു മർട്ടീനിൽവാഴ്ച തുടങ്ങി. ഇവരെ മർട്ടീനിൽ യാക്കോബു ബുർദാന ആണു വാഴിച്ചത്. ആ സാക്ഷാൽ അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനം അപ്പോൾ റോമൻ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ള അന്ത്യോക്യാപാത്രീയർക്കീസിനു കിട്ടി. ഇപ്പോഴത്തെ

യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന് മർദ്ദിനിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ രാഷ്ട്രസംവത്സമായതടസ്സം ഉള്ളതിനാൽ യോസിൽത്തന്നെ താമസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ യാക്കോബായപാത്രിയർക്കീസിന് റോമാസിംഹാസനത്തിൻകീഴിൽനിന്നു വേർപെട്ടു. റോമാസിംഹാസനത്തിൻകീഴിൽ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിലായി അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസ് എന്നപേരിൽ മൂന്നു പേർ ഓരോ വിഭാഗം ജനത്തെ ഇന്നും ഭരിച്ചുവരുന്നു. യാക്കോബായപാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ മറ്റു പാത്രിയർക്കീസന്മാരില്ല. അലക്സന്ദ്രിയ പാത്രിയർക്കീസിന് അദ്ദേഹത്തോടു് അത്മീയബന്ധമുണ്ട്; എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലല്ല. റോമാമാർപാപ്പായുടെകീഴിൽ പല പാത്രിയർക്കീസന്മാരുണ്ടുതാനും.

അതിനാൽ, യാക്കോബായസഭയ്ക്ക് ഒരു നല്ല ഭാവി ഉണ്ടാകുന്നതിനു റോമാസിംഹാസനത്തോടു പുനരെകൂട്ടപ്പെടുകയേ മാർഗ്ഗമുള്ളൂ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മലങ്കരയാക്കോബായസഭയിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതചിന്ത വളരെ കയറിപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ട്. എനിക്കും പല പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ചിന്തകർ ഉണ്ടായിരുന്നതു നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു. യാ. സ. യ്ക്ക് അതിലേ മതചിന്തകന്മാരെ തൃപ്തികരമായ ഒരു വേദശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോയതാണ് അതിന്റെ പ്രധാന കാരണം. ജ്ഞാനതൃഷ്ണയുള്ള അതിന്റെ മക്കൾക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണംകൊടുപ്പാൻ അത് അപ്രാപ്യമായി. വേദശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഒന്നാംകിട സെമ്മിനാരിയുണ്ടാക്കുവാൻ അതിന് ശക്തിയില്ല. കെട്ടിടം പണിതാൽ ഒന്നാംകിട സെമ്മിനാരിയാവുകയില്ല. സ്വന്തം വീട്ടിൽ വിശപ്പുമാറ്റുവാൻ പഴകത്തിപോലും ഇല്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ അയൽവീട്ടിലേ കഞ്ഞിവെള്ളം കുടിക്കുവാൻ വിശക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പോയി.

ഭൗതികവാദം, മോഡേണിസം, നാസ്തികത്വം എന്നീ

ങ്ങനെയുള്ള വിപത്തുകളെ അഭിമുഖീകരിപ്പാൻ ഒരു സഭയ്ക്കു കെല്പുണ്ടായിരിക്കണം. അവയുടെ വെല്ലുവിളിയെ എതിരിടാൻ യാ. സ. യ്ക്ക് കഴിവില്ലെന്നുള്ള നിരാശയിൽ ഞാനെത്തി. യേശുമിശിയായെക്കൂടാതെ എട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഒരു ഭൂതബാധിതനായ ബാല്യക്കാരനെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ അപ്രാപ്യരായിനിന്നു വിഷമിച്ചു. ഈ ചിത്രം എന്റെ മനസ്സിൽ കണ്ടു. പണക്കാരെക്കൊണ്ടുമാത്രമോ വ്യവഹാരംകൊണ്ടോ കെട്ടിടങ്ങളെക്കൊണ്ടോ ഈ യുഗത്തിലേ ഭൂതാപദവത്തെ നീക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ക. സ. യിലേ വിശുദ്ധന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഉപദവത്തെ നീക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളവരായി ഞാൻ കണ്ടു. അതിനാൽ, ക്രിസ്തുവും പത്രോസും ഉള്ള രൂപാന്തരമലയിലേക്കു കയറിപ്പോകാമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചതാണ്.

യാ. സ. യിലേ തീരാവ്യവഹാരങ്ങളും, പള്ളികളിലേ വഴക്കുകളും, അനേകം യുവാക്കന്മാരുടെ നിരാശയും, പല പട്ടക്കാരന്മാരുടെയും സൈന്യക്കാരന്മാരുടെയും അസംതൃപ്തിയും, മേല്പട്ടക്കാർക്കു ശരിയായി ഭരണം നടത്താനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളും, പരോപകാരപ്രദമായ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്താനുള്ള അപ്രാപ്തിയും, മിഷൻവയലിലേക്കു മിഷനറിമാരെ അയയ്ക്കുവാൻ യാതൊരു ക്രമീകരണവും ചെയ്യാത്ത അനാസ്ഥയും, എല്ലാംകൂടി അതിൽ ശേഖനം ചെയ്യുവാൻ വരുന്നവനെ നിരാശയിൽ മുക്കിക്കളയുമല്ലോ എന്ന് എനിക്കു തോന്നി. നിരാശയിൽ എത്താത്തവർ ഇനിയും ശ്രമിച്ചുനോക്കി സഹനം അനുഭവംകൊണ്ടു പഠിക്കട്ടെ. കേടുവന്ന കപ്പലിലേ ഇരിപ്പിടങ്ങൾ നന്നാക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് എന്തു ഫലം? കീറിയ കൂടയിൽ മത്സ്യം പിടിച്ചിട്ടാൽ എന്തു വിശേഷം?

ഞാൻ താഴെ ഒരു പൊതുവീക്ഷണം ചെയ്യുകയാണ്. യാ. സ. യെപ്പറ്റി കുറും പറയുകയല്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭയിലേ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കോ മെത്രാന്മാർക്കോ പട്ട

ക്കാരുടെയും ജനങ്ങളുടെയുംമേൽ ആത്മീയമായും സന്മാർദ്ദവും വിശ്വാസവും സംബന്ധിച്ചും അധികാരം ചെയ്യുന്നവൻ അസാധ്യമായി വന്നാൽ ആ സഭ അധഃപതിക്കാനിരിക്കുമോ? ലൗകികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടൊപ്പമുണ്ടാകുന്നതിലേക്കു വിശ്വാസികൾ പ്രവേശിക്കുകയും വേദശാസ്ത്രപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇക്കാലത്തേ മനുഷ്യരെ നയിക്കുവാൻ അറിവു പ്രാപിക്കുന്നതിനു സ്ഥാപനമില്ലാതെ കുഴങ്ങുകയും ചെയ്യാനിടവരുത്തുന്ന ക്രിസ്തീയസമുദായം ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായിരിക്കുമോ? ഞായറാഴ്ചമാത്രം പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തി തങ്ങൾ ദൈവശുശ്രൂഷക്കാരാണെന്നു ഭാവിക്കുകയും ക്രമദൈവങ്ങളും പള്ളികളുമെല്ലാം നടത്തുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതലായി തങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടെന്ന് അറിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ധാരാളം പുരോഹിതന്മാർ ഉള്ള സഭ പുരോഗമിക്കുമോ? ഒരു സഭയിലേ ഭരണകർത്താക്കൾ അനസ്തം സുഖവും എന്നതിൽക്കൂടുതൽ ജീവിതത്തിൽ ഉദ്ദേശമില്ലാത്തവരായിത്തീർന്നാൽ അതിൽ എത്രത്തോളം ആത്മീയദർശനം പ്രതീക്ഷിക്കാം? പുണ്യവാന്മാരും ഉത്തമ സന്യാസിമാരും മനുഷ്യർക്കു മാതൃകയായി വേണ്ടിത്തോളം വളരുവാൻ സഭയിൽ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ അതിൽ എവിടെയോ ഒരു കേടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കരുതോ? പുരോഹിതന്മാരായിത്തീരുന്നവരുള്ളവരുടെ യോഗ്യതയെപ്പറ്റി കാര്യമായി ഒന്നുംതന്നെ പറയാനില്ലാതെ അവർ പള്ളികളുമെല്ലാം കുർബ്ബാനയും മറ്റും നടത്താൻ പഠിച്ചാൽമതി എന്നുള്ളിടത്തോളം താണിറങ്ങിയാൽ അധഃപതനം വരാതിരിക്കുമോ? ഭരണീയർ ഭരണകർത്താക്കളെക്കാൾ ആത്മീയവിഷയങ്ങളിൽ ജ്ഞാനികളായിത്തീരുന്നതായാൽ ആ സഭ പമ്പരംപോലെ മറിഞ്ഞു വീഴുകയില്ലയോ? മനുഷ്യരുടെ ഉത്തമാനത്തിനും മനഃസാക്ഷിക്കും തൃപ്തിവരുത്താത്ത ഒരു പഴഞ്ചൻ വേദശാസ്ത്ര ശകലത്തിന്റെ ഉറക്കം തുടങ്ങുന്ന കാവൽപട്ടാള

ക്കാരായി ഒരു സഭയുടെ നേതാക്കന്മാർ വന്നാൽ, ആ സഭയെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ആരു വിചാരിച്ചാലാണു സാധിക്കുക? ഇങ്ങനെ എന്റെ ഹൃദയം വെറു നീറുവാൻ തുടങ്ങിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു ഞാൻ ക. സ. യെന്ന തുറമുഖത്തെത്തിയത്.

ലൗകികപരിസരങ്ങൾക്കുമിതെ ഉയരുവാൻ ഒരു സഭയ്ക്ക് ആത്മീയശക്തിയില്ലാതെ വന്നാൽ അത് അതിന്റെ മക്കളോടുകൂടി അടിയിൽക്കിടന്ന് ഉൾജ്വലനം വലിക്കേണ്ടിവരും. ആത്മീയോന്നമനം കാംക്ഷിക്കുന്നവർ എങ്ങനെ യെങ്കിലും തിരിക്കിത്തരക്കി അതിൽനിന്നു പുറത്തുചാടും. അതിന് അവരെ കുറെ ചീത്തപറഞ്ഞു കൃതാത്ഥത അടഞ്ഞാൽ എന്തു സാധിക്കുവാൻ പോകുന്നു? ചീത്ത പറയുവാൻ തയ്യാറായിട്ടുള്ളവർക്ക് അതു പറയാതെ ഗത്യന്തരവുമില്ല. ഒരു സഭയിൽനിന്ന് അളകൾ പാർട്ടികളായും വ്യക്തികളായും ഇങ്ങനെ അടർന്നു വീഴുന്നതു കാണുമ്പോഴെങ്കിലും അതിന് എന്തോ രോഗമുണ്ടെന്ന് അറിവാൻ കഴിയുകയില്ലേ? ഒരു സഭയിൽത്തന്നെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ചിന്തയുള്ളവരും കത്തോലിക്ക ചിന്തയുള്ളവരും, വിദേശമേധാവിത്വം വേണ്ടെന്നു ശപിക്കുന്നവരും അച്ചടക്കമില്ലാതെ വളർന്നുവന്നാൽ ആ സഭയുണ്ടോ പുരോഗമിക്കുവാൻ പോകുന്നു? ഒരു സഭയിലേ പട്ടക്കാക്കും തൃവാക്കർക്കും അസംതുല്യ വരുത്തിക്കൂട്ടിയാൽ അതു ശിഥിലീകൃതമാകാതെ കഴിയുമോ?

യാ. സ. യ്ക്കു ഞാൻ നോക്കിയിട്ടു കാണുന്ന രക്ഷാമാർഗ്ഗം അത് ഏതിൽനിന്നു വേർപെടുവോ ആ പഴയ സിംഹാസനവുമായി പുനഃരക്രമപ്പെടുക എന്നതുതന്നെ. മുന്പേ ചേരുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ.

യാ. സ. യിലിരുന്നു ക. സ. യെ ശപിച്ചു പട്ടമോറിട്ടുപിന്നെ ആ ശപിക്കപ്പെട്ട സഭയെ സ്വീകരിക്കുന്നതു ശരിയോ എന്നൊരു ചോദ്യം എനിക്കുതന്നെ ഉണ്ടായി. സത്യമായ സഭയെ ശപിച്ചവർക്കാണ് അതിന്റെ ദോഷം. (Shameful Contract is invalid). അസത്യവും അയോഗ്യവുമായ വാ

ശ്രേണങ്ങൾ അസാധുവാണെന്ന് വിഷംചേർന്ന ഒരു ഭക്ഷണം വേറൊരുത്തൻ കൊടുപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരുത്തനെയെക്കൊണ്ടു “ഇന്ന ഭക്ഷണം താൻ ഇന്നവൻ കൊടുത്തുകൊള്ളാം” എന്നു സത്യം ചെയ്തിട്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ. അവസാനം വിഷം ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ അവൻ ആ സത്യം ലംഘിക്കുന്നതാണെന്നു യഥാർത്ഥസത്യവും ദൈവപ്രസാദകരമായ കാര്യം. വിഷം ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞശേഷം, സത്യം ചെയ്തല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് അതു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുത്താൽ മറ്റൊരു വലിയ പാപകൃത്യം തന്നെയാണത്. യാ. സ. അതിലേ പ്രജ്ഞകളെക്കൊണ്ടു സത്യസഭയെ രൂപീകരിച്ചു പട്ടംകൊടുത്തുവിടുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. അതിനാൽ, സത്യസഭയെ അറിയുന്ന ഉടൻ, ചെയ്ത സത്യം വലിയ തെറ്റായി എന്നു കണ്ടു പശ്ചാത്തപിച്ചു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുകയും സത്യസഭയാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട സത്യസഭയുടെ പട്ടക്കാരനായിത്തീരുകയും ചെയ്കയാണു വേണ്ടത്. യഥാർത്ഥ പട്ടപാപം (മാക്കോദീസായും മൂറോനും പോലെയുള്ള) ആത്മാവിൽ ഭയാതല വരപ്രസാദമുദ്ര (Character-വരപ്രസാദമുദ്ര) പതിക്കുന്നതിനാൽ രണ്ടാമതു പട്ടം കൊടുക്കേണ്ടു. ഒരാളെ അടിക്കുവാൻ കള്ളവാങ്ങിക്കൊടുത്തു ബോധം മറച്ചു സത്യം ചെയ്തിട്ടുവെന്നിരിക്കട്ടെ. ബോധം വരുമ്പോൾ ആ സത്യം ലംഘിക്കുകയാണു ദൈവത്തിനു പ്രീതികരമായ കാര്യം. യാ. സ. തെറ്റു പറിപ്പിച്ച് (ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടുകൂടെയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചാലും) അതിലേ പ്രജ്ഞകളെ തെറ്റായ ഉപദേശംകൊണ്ടു ബോധംകെടുത്തി ചെയ്യിക്കുന്ന സത്യത്തിന് ഇതിൽക്കൂടുതൽ വിലയില്ല. അജ്ഞാനത്തിലിരുന്ന ചെയ്ത വാദങ്ങൾ തെറ്റാണെന്നു ബോധപ്പെടുമ്പോൾ ആ തെറ്റു നീക്കിക്കളയുന്നതാണു സത്യം. സത്യം ബോധപ്പെട്ടിട്ട് അതിനോടു മറ്റുതാൽ അതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിരോധമായ പാപമാകുമല്ലോ. ‘സത്യം എ

ന്നാൽ എന്ത്?' എന്നു പീലാത്തോസിനെപ്പോലെ പറയുന്നവർ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

മനുഷ്യൻ സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെ മൈൽക്കററിപോലെ എന്നും ഒരു സ്ഥലത്തു് ഇരിക്കുവാനുള്ള ശവമല്ല. വഞ്ചിപോലെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടവനാണ്. ആ നീക്കം ശരിയായവഴിയിൽക്കൂടെ ആയിരിക്കണമെന്നുമാത്രം. അല്ലെങ്കിൽ, പുരോഗമനം എന്ന ഒന്നുണ്ടാകയില്ല. അതിനാൽ ചിന്തിക്കുകയും തുറന്ന ഹൃദയം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിന്നിടത്തുതന്നെ നില്ക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ജീവനുണ്ടെന്നുള്ള ലക്ഷണം വളർച്ചയാണ്.

ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ, ദൈവത്തെ സേവിക്കണമെന്നുള്ള എന്റെ പ്രതിജ്ഞയിൽത്തന്നെയാണ് ചെറുപ്പം മുതൽ ഈ വാർദ്ധക്യംവരെ യാത്ര ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷേ, എന്നെ ഓരോ കാര്യത്തിന്നായി ഓരോരുത്തൻ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങും. ദൈവമിതമാണെന്നു ഘോഷ്യമുജ്ജിടത്തോളം ഞാൻ സഹകരിക്കും. എന്റെ ഉത്തമബോധത്തിനെതിരായി വന്നാൽ എന്തു ത്യാഗം സഹിച്ചും ഞാൻ അതു വലിച്ചെറിയുമെന്ന് എന്നെ പരിചയമുള്ളവർക്കറിയാം. അതിൽ ജഡരക്തങ്ങളുടെ ആലോചന ഞാൻ അത്ര ശ്രണിക്കാറില്ല. അന്വർക്ക് അതിൽ എന്നെ നിന്ദിക്കുവാൻ പല വിഷയങ്ങൾ കണ്ടെക്കാം. അതു് അവരുടെ സ്വഭാവശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കുതോന്നുന്നു. അവർ ചെയ്യട്ടെ. യ. സ. യിൽ ഞാൻ ചെയ്യുവന്ന സേവനങ്ങളും ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയ സേവനവും ശരിയായ സഭയിൽക്കൂടെ വന്നു ശരിയായ രീതിയിൽക്കൂടെ പുത്തിയാക്കുവാൻ ദൈവം ചെയ്തു. ഈ മഹാ കരുണമൂലം എന്റെ സങ്കടങ്ങൾക്കു ഞാൻ പരിഹാരം കണ്ടെത്തി.

അറുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു സഭ വിടുവാൻ എത്രയോ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും ഉണ്ടു്. മത

പരമായ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ശരിയല്ലാത്തവ, കാണുവാനും മാറുവാനും അവശ്യമായി വരുന്നത് അവരുടെ ജീവിതത്തിനും ദൈവസേവനത്തിനും മതിയാകാതെ വരുമ്പോഴാണ്. മുടിയനായ പുത്രൻ അവശ്യം നേരിട്ടപ്പോഴാണ് പിതാവിന്റെ ഭവനത്തെപ്പറ്റി ചിന്ത ഉണ്ടായത്. യാ. സ. യിൽ എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികപുരോഗമനം തടഞ്ഞുപോയി എന്നു കണ്ടപ്പോഴാണ് സത്യസഭ ഏത്, എന്റെ യഥാർത്ഥ അത്മീയപിതാവ് എവിടെ, എന്നു അന്വേഷണബുദ്ധിയുണ്ടായത്. അതുവരെ യാ. സ. യിൽ ബോധം കെട്ടുവനായി ഞാൻ കിടന്നിരുന്നു എന്നു പറയാം. നിരാശ എന്നെ വിളിച്ചുണർത്തി. ഒരു നിയന്ത്രിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ യാ. സ. ഞാൻ വിട്ടുകയീല്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ മനഃപൂർവ്വം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. എനിക്കതു വിട്ടുവാൻ ലൗകികപ്രകാരം ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു; പ്രയാസവുമായിരുന്നു. ദൈവം എന്നെ സത്യസഭയിലേക്ക് അത്ര അകർഷിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇരുന്നിടത്തുതന്നെ ഇരുന്നു മരിക്കുമായിരുന്നു.

പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുസഭകളേയും ഞാൻ നോക്കി. അനിയന്ത്രിതമായ അഭിപ്രായസമാഹരണവുംമൂലം അവയിൽ ഒരു 'ബാബേല'ത്രേ ഞാൻ ദർശിച്ചത്. ഓരോ പണ്ഡിതനും ഓരോ വിധത്തിൽ എഴുതുന്നു. അത് എന്നെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു. പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുസഭ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ആത്മീയജീവിതത്തിൽ ഞാൻ കുഴഞ്ഞേനെ. കത്തോലിക്കാസഭ ഒരു പാഠമേൽ നില്ക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഇതുതന്നെ സത്യത്തിന്റെ ഗുണം ഇളകാത്ത അടിസ്ഥാനവുമായ ദൈവമന്ദിരം എന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അതിന്റെ കാവൽക്കാരോട് എന്റെ 'വേദവ്യാഖ്യാനം' എന്ന ചുമട്ടോടുകൂടെ എന്നെ അകത്തുകയറ്റമോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ളവക്ക് ഈ വീട്ടിൽ ഇടമുണ്ടെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കയറിച്ചെന്നു. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിരുന്ന എന്റെ കത്താവിനെ അവിടെ ഞാൻ

കണ്ടു. അവിടെ എത്തുന്നതുവരെ എന്തു ചെയ്യേണ്ട എന്നറിയാതെ അനേകദിവസങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയം കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എനിക്കനുഭവപ്പെട്ട പോരാട്ടം ഇല്ലാത്ത ഭക്തന്മാർ, ഞാൻ പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. എല്ലാവരും അവനവന്റെ നില വച്ചു മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ടുകയറ്റി. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതുവരെയും അസംഖ്യങ്ങളായ നന്മകൾ ചെയ്തതന്ന ദൈവം ക. സഭയുടെ മടിയിൽ എന്നെ കിടത്തിയത് ഏറെ അത്യാവശ്യപ്പെട്ട നേരത്തിൽ ചെയ്ത കരുണയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ സത്യാന്വേഷണത്തിൽ മരിച്ചുപോകയോ ഭ്രാന്തനാകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നു. കുറെ മാസങ്ങൾകൂടി താമസിക്കുവാൻ പലരും ഏണോടു പറഞ്ഞു. തങ്ങൾ പറയുന്നതെന്തെന്ന് അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. യാ. സ. യോടുള്ള വഴക്കുകൊണ്ടല്ല ഞാൻ പോന്നത്. എനിക്ക് ഒരു വഴക്കം ഇല്ല. എന്റെ സ്വന്തം വീടു ഞാൻ കണ്ടെത്തി എന്നേയുള്ളൂ. ഞാൻ അന്ത്യവേനത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നവെന്ന് ഇപ്പോൾ, സ്വവേനത്തിലെത്തിയപ്പോഴാണ് റിഞ്ഞത്.

യാ. സ. യെ ഉയർത്തുവാൻ, ക. സ. യിലേ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ത്രിശ്ശിനാപ്പിള്ളിയിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തു പരേതനായ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർക്കത്താനാസ്കോസ് തിരുമേനി എന്നെ ഉപദേശിച്ചത്. എന്നെ മെത്രാനാക്കുവാൻ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പറയുകയുണ്ടായി. ആ കാര്യം വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള യാക്കോബായക്കാർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ശീശ്ശു സഭയിലേ മെത്രാനാകുന്നതിനേക്കാൾ ദൈവമന്ദിരത്തിലേ ഭദ്രതയായിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

ഏകദേശം 1934- വരെ ക. സ. യിലേ പല പുസ്തകങ്ങളും വായിച്ചുകിട്ടിയ ഭക്തിക്കടുത്ത രീതികൾ യാ. സ. യിൽ വളരുകയും എന്നറിവാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിന്റെ

ചട്ടക്കൂട്ടിൽ അവയ്ക്കു സ്ഥാനം ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞു. 1935 മുതൽ അധികം വായിച്ചതു പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു പുസ്തകങ്ങളാണ്. അതിൽ കണ്ട നന്മകൾ യാ. സ. യിൽ വരുത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നി. 1956 ആയപ്പോൾ അതും യാക്കോബായ മണ്ണിൽ വളരുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലായി. ഇങ്ങനെ 40 കൊല്ലത്തോളം നടത്തിയ എന്റെ ശ്രമം സാരമായ ഒരു കാര്യവും സാധിച്ചിട്ടില്ല. കുറേപ്പേർ, ആത്മീയമായി ഉണർന്നപ്പോഴാണ്. എന്നാൽ, അവർക്കു നിലനില്പാൻ യാ. സ. യിലേ ചുറ്റുപാടുകൾ തീരെ അനുകൂലങ്ങളല്ല. അങ്ങനെയുള്ള എന്റെ ആത്മീയമിത്രങ്ങളോട് എനിക്കു വിനയമായി അപേക്ഷിപ്പാനുള്ളതു, ശാന്തമായി കത്തോലിക്ക പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കണമെന്നും നിങ്ങളിൽ മുളച്ചിട്ടുള്ള തണുപ്പുകൾ യഥാർത്ഥസഭയിൽവന്നു വളർത്തണമെന്നുമാണ്. യാ. സ. യിലെ വേദശാസ്ത്രം, ഞാൻ അതിലേ മല്ലാനാരിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചത്, ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ വിചിത്രമായില്ലെന്നു കണ്ടു. നിങ്ങളിൽ സമത്വവാർ ഒരു വേദശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചു ഇതരസഭകളിൽ ജ്ഞാനികളും ഭക്തന്മാരുമാരുവരെ യാ. സ. യിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനൊക്കുമോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുവിൻ. മന:സാക്ഷിയേയും വിവേകത്തേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും സമ്മതിപ്പിക്കുവാനും കഴിയാത്ത ഒരു വേദശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്ക് അസാധ്യമാണ്. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനു തക്കവണ്ണം സനാതനസത്യങ്ങളെ വികസിപ്പിച്ചു പുതിയ ഭാഷയിൽ പറയുന്നതിനുള്ള സഹായവും അന്വേഷിച്ചുപ്രതിനിധി എനിക്കു തരികയില്ലെന്നും ഉറപ്പായി. തന്നാലും വിശേഷമുണ്ടാകുമു മില്ലായിരുന്നു.

യാ. സ. ദൈവത്തിന്റെ സമയാനോ എന്നു സംഭവിച്ചു ഒരു യാക്കോബായ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു

ദിച്ചു. അദ്ദേഹം മരണമായിരുന്നതേയുള്ളൂ. സശേഷം മെത്രാനും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം.

ഈ പരിസരങ്ങളിലാണ് 21 വയസ്സുമുതൽ ഞാൻ പഠിച്ചു കത്തോലിക്ക പുസ്തകങ്ങളെ പുനർവീക്ഷണം ചെയ്യുകയും കത്തോലിക്കസഭാവേദസാസ്ത്രത്തിലേ ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ യാ. സ. യും പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുസഭകളുമല്ല, ക. സ. തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ ഏകദൃശ്യസഭ എന്നു ഗ്രഹിച്ചു. (രണ്ടാം അദ്ധ്യായം കാണുക) എന്നിങ്ങനെ ബോധപ്പെട്ടതിനാൽ മറ്റുള്ളവരേയും ബോധപ്പെടുത്തുവാൻ എന്നിങ്ങനെ കഴിയുമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പലരും ബുദ്ധിയിൽ ബോധപ്പെട്ടാലും ഇച്ഛാശക്തിയിൽ അതിനെ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അനേകം കേസുകളിൽ പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. പരമാത്മികർ പഠിച്ചുനോക്കണം. കുറുകരമായ അജ്ഞാനം ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. യാ. സ. യിലേ രണ്ടു പാർട്ടികൾ യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അത് ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുകയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഏക ദൃശ്യസഭയോടു യോജിക്കണം. സ്ഥാപിതതാത്പര്യങ്ങൾ പലരേയും അതിനു തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു.

ക. സ. യിൽ കൊള്ളരുതാത്ത ജീവിതം നയിക്കുന്ന അനേകവ്യക്തികൾ ഉണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതേസമയം, അതിലേ അസംഖ്യങ്ങളായ പുണ്യവാന്മാരും അനേകവിധത്തിലുള്ള സേവനങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന നിരവധി സന്യാസാശ്രമങ്ങളും, ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ചെന്ന് അക്ഷീണയത്നം നടത്തുന്ന ആതിരമായിരം മിഷ്യനറിമാരും അസംഖ്യങ്ങളായ സർവ്വകലാശാലകളും ആതുരാലയങ്ങളും അന്യമശാലകളും, യാക്കോബായക്കാർതന്നെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്ന അതിലേ മനോഹരമായ കേരഗ്രന്ഥങ്ങളും, ക. സ. ഒരു മണലാരണ്യമല്ലെന്നും നല്ല ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പാണെന്നും കാണിക്ക

നം. ഞാൻ ക. സ. യിലേ അശ്രമത്തിൽ ജീവിച്ചപ്പോഴാണ് ക്രിസ്തുവിനെ അരാധിക്കുന്നതിനും പുണ്യപുണ്ണിത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അതിലുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചത്. മറ്റു സഭകളിലേ ചില അശ്രമങ്ങളിലും ഞാൻ താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ക. സ. യിലേ അശ്രമത്തിൽ ഞാൻ കണ്ട അനുരീക്ഷം അവിടെയെങ്ങും ദർശിച്ചിട്ടില്ല.

മാർത്തോമ്മാസഭയിൽ ചേരവാനു് ചിലർ എന്നോടുകൂടെ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. എന്റെ പല സ്നേഹിതന്മാർ ഞാൻ അങ്ങോട്ടുണ്ടെന്നെങ്കിൽ എന്നെ അനുഗമിക്കുമെന്നും തോന്നി. പക്ഷേ, ഞാനെന്തു ചെയ്യും? ദൈവത്തിന്റെ സഭ അതാണെന്ന് ഒരു ഉത്തമബോധം കിട്ടാതെ ഞാനെങ്ങനെ അതിൽ ചേരും? കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പാണെങ്കിൽ അതിൽ ചേരവാനു് ഒരു താത്പര്യം എനിക്കുണ്ടാകാമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവർ വ്യവഹാരത്തിൽ പതിച്ചു. ഒരു നൂറ്റാണ്ടായിട്ടും വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ അതിൽ നില്ക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അമിതകൃത്തിപ്പുകാരും (Higher Critics) ബൈബിളിലേ അക്ഷരനിവേശിതവാദക്കാരും അതിലുണ്ടു്. ഇവ രണ്ടും ശരിയായി എനിക്കു ബോധംവരുന്നില്ല. പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു വകുപ്പുകളിൽ രക്ഷയ്ക്കു് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ക്ഷമയും ഖണ്ഡിതവുമായ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യാൻ ഒരു ഭയപ്പാടു് അതിലേ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിലാണ് രക്ഷ എന്നു പറയുമെങ്കിലും ക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ച വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വലിയ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ അവരിൽ കാണുന്നതുമൂലം എനിക്കു പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിനും ആകപ്പാടെ ഭയജനകമായിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ അതിൽ അത്യന്തമായി എനിക്കു തോന്നി. എന്നാൽ, ചില അദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങൾക്കു പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു വകുപ്പുകാർ പ്രചോദനം നല്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം.

കത്തോലിസവും പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസവും തമ്മിൽ എന്റെ പഠനത്തിൽ കിട്ടിയപ്രകാരം ഒന്നു താരതമ്യം ചെയ്യാം.

കത്തോലിസം

1. പഠിപ്പിക്കുവാൻ അധികാരമുള്ള സഭ.
2. ബൈബിളും, ദൈവികമായി വിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ നൽകിയിട്ടുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നു.
3. സഭയുടെ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ നിഷേധിച്ചുകൂടാ.
4. പഴരോഹിത്യസ്ഥാനികൾ സ്ഥാനപതികളായി പ്രവർത്തിച്ചു പല കൃപാവരങ്ങളും കൊടുക്കുന്നു.
5. കൂദാശകൾ രക്ഷയ്ക്ക് അത്യാവശ്യമായ കൃപാമാറ്റങ്ങളാണ്.
6. വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തിയുംകൂടിച്ചേർന്നാണ് രക്ഷ അനുഭവത്തിലായി വളരുന്നത്. (വിശ്വാസം എന്നതിനു ക. സ. യും പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുകാരും തമ്മിൽ നിവൃചനവ്യത്യാസം ഉണ്ട്)

7. ക. സ. യ്ക്കു ശരീരവും ആത്മാവും ഉണ്ട്. ബാഹ്യമായ സംഘടനയാണ് ശരീരം; കൃപാവരങ്ങൾ ആത്മാവും. ഇഴശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പന.

8. ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരമായ (Mystical Body) ക. സ. യിൽക്കൂടിയാണ് രക്ഷ തേടേണ്ടത്. ക്രിസ്തുവിനെ ഭക്തമായ ഏക സഭയിൽനിന്നു വേർപെട്ടു ക. സ. കാണുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവും സഭയും, തലയും ശരീരവും ആണ്.

പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസം

1. വ്യക്തി തന്നെത്താൻ പഠിച്ചുകൊൾക.
2. ബൈബിൾമാത്രം നോക്കിയാൽ മതി.
3. ഒരാൾക്കിഷ്ടമുള്ള വിശ്വാസസത്യം സ്വീകരിക്കാം.

4. കൃപാപരങ്ങൾ പ്രാപിക്കാൻ യാതൊരു മദ്ധ്യസ്ഥന്റേയും ആവശ്യമില്ല.

5. ക്രമസംഹാരം അറിയുന്ന ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു കൈക്കൊള്ളുകയോ കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം. [രക്ഷാസൈന്യം കേപ്റ്റേൻ, ഇവർക്കു ക്രമസംഹാരം ഒന്നാകുന്നു ഇല്ലെന്നാണ് അറിവ്]

6. വിശ്വാസത്താൽമാത്രം രക്ഷ ഉണ്ടാകുന്നു.

7. സഭ കണ്ടെടുക്കുന്ന ഏകസംഘമല്ല. വീണ്ടും ജനിച്ചവർമാത്രംചേർന്നു സഭയായ ഒന്നാണ്.

8. സഭയിൽക്കൂടിയല്ല, നേരിട്ടു ക്രിസ്തുവിൽക്കൂടിയണ രക്ഷ തേടേണ്ടതു്.

ക. സ. യിലേ വിശ്വാസന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം ആഴമായി പഠിക്കുമ്പോൾ “അവർ വിശ്വാസം” എന്ന പദത്താൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ വളരെ ക്ഷമയും ഖണ്ഡിതവും ഉന്നതവും ശക്തിയേറിയതുമായ സത്യങ്ങളാണെന്നു കാണുന്നു. അപ്രമാദിതപമുള്ള ഒരു സഭയുടെ അദ്ധ്യാപനത്തിനു വിശേഷമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു വിശ്വാസം അവർക്കുണ്ടാകുന്നതു്.

പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുമതങ്ങൾ, പൊതുവെപറഞ്ഞാൽ, വിശ്വാസത്തെ രണ്ടായി തരംതിരിക്കുന്നു: (1) രക്ഷണവിശ്വാസം (Saving Faith). ഇതു ക്രിസ്തു എന്ന ആളിൽ (സഭയുടെ തലയിൽമാത്രം) ഉള്ള ഒരാശ്രയം. ഈ ആശ്രയത്തെ (Hope & Love) ക്രിസ്തുവിലുള്ള ശരണത്തിലും സ്നേഹത്തിലും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ക. സ. പറയുന്നു എന്നാണ് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതു്. (2) പൊതുവിശ്വാസം (Common Faith). അതായതു്, വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ. ഈ സത്യങ്ങളിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു സഭകൾ ഭിന്നിക്കുന്നു. ക. സ. വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നതു് ഈ അർത്ഥത്തിലാണെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. അതിൽ

കിന്നാഭിപ്രായം വന്നുകൂടെന്നുള്ളതു ക. സ. യുടെ നിർബന്ധമാണ്. പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുകാർക്കു പൊതുവിശ്വാസത്തിന്റെ നിർണ്ണയമാർഗ്ഗം അവരവരിലും, കത്തോലിക്കർക്ക് അത് അപ്രമാദിതപസഭയിലുമാണ്. പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുകാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നു പറയുന്നതു പ്രധാനമായി ഇതാണ്. കത്തോലിസത്തിന്റെ മേന്മയായി ഞാൻ കണ്ടത്, പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുകാരെ പ്പോലെ സ്വന്തം യുക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കാതെ കത്തോലിക്കർ പ്രധാനമായി ദൈവികാധികാരത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു എന്നുള്ളതത്രേ. അവരുടെ യുക്തിയെ ദൈവികാധികാരത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നു. ദൈവികാധികാരമുള്ള ഒരു സഭ ഉണ്ടെന്നുള്ള ബോധംകൊണ്ടാണല്ലോ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ "ഏകസഭയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നു നാം ചൊല്ലുന്നത്. ഈ ഏകസഭയെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ദൈവകൃപതന്നെ വേണം.

ക. സ. യുടെ ബാഹ്യകൃപ ഈ വിശ്വാസസഭകൃതിലാണു നിലകൊള്ളുന്നത്. പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുസഭകൾ ഈ വിശ്വാസസത്യങ്ങളിൽ പരസ്പരം അനൈകൃതിചിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തെ അവനവൻ വ്യാഖ്യാനിക്കാമെന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുപം ഓരോരുത്തരും ഓരോ മതം ഉജ്ജവനായിത്തീരുന്ന. വിശ്വാസത്തിലുള്ള ഈ അനൈകൃതം ക്രിസ്തു അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നമുക്കു ചർച്ച ചെയ്യാം.

വേദവാക്യങ്ങളുടെ ദുർഗ്രഹത, ഇതരസംശയങ്ങളുടെ കഴപ്പങ്ങൾ ഇവ വരുമ്പോൾ കത്തോലിക്കൻ സ്വന്തം ജ്ഞാനത്തിലും ബുദ്ധിയിലും ആശ്രയിക്കാതെ അപ്രമാദിതപസഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലിന് വിധേയനായി സ്വസ്ഥത അനുഭവിക്കുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസത്തിൽ സംശയങ്ങൾ അലട്ടുമ്പോൾ കത്തോലിസത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്തു് ഒരു ധൈര്യം ലഭിക്കുന്നു.

കത്തോലിസവും പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസവും യോജിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നുള്ള ഒരു പരിശ്രമമായിരുന്നു എന്റെ വേദവ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. എന്തെന്നാൽ, രണ്ടിലേയും നന്മകൾ ചേർന്നതാണ് യാ. സ. എന്നു ഞാൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നു. അവ രണ്ടും യോജിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലെന്നും രണ്ടിലൊന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ എന്നും വന്നപ്പോൾ എന്റെ ഉത്തമബോധപ്രകാരം കത്തോലിസം തെരഞ്ഞെടുത്ത് ഈ വിശ്രമത്തിൽ വന്നെത്തി. പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസം തെരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ നടുക്കടലിൽ വീണ്ടും അലയുമായിരുന്നു.

19 നൂറ്റാണ്ടുകളോളം പാതാളവാതിലുകൾ ബലംചെയ്തു നോക്കിയിട്ടും ക. സ. ക്ഷയിക്കുകയോ ബലഹീനയാവുകയോ ചെയ്യാത്തത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരം അതുതന്നെയാണ് ഒരു ധൈര്യം എനിക്കു തന്നു.

ക. സ. യുടെ പരമാധികാരം നമ്മെ അടിമകളാക്കുന്നില്ല. അവിശ്വാസങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റിൽ നാം അലയാതെ നമ്മെ ദൈവികാധികാരത്തിൽ നിറുത്തുന്നതിനു സഹായിക്കുകയാണ്. പരമാധികാരമില്ലാത്ത സഭകൾ മരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ക്രൈസ്തവലോകചരിത്രം പഠിച്ചാൽ കാണാം. കത്തോലിക്കരുടെ ഐക്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകവികാരിയെ അനുസരിക്കുന്നു എന്നതിലാണ്.

പത്രോസിൽ കടുകുമണിപോലെയിരുന്ന ഈ പരമാധികാരം നൂറ്റാണ്ടുകൾകൊണ്ട് അനേകം കൊടുങ്കാറ്റുകളുടേയും പെരുരുകളുടേയും ഇടയിൽക്കൂടി പ്രയോഗത്തിൽ വികസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കട്ടി ജനിച്ചവളാണു പുരുഷനാകുന്നതുപോലെ ഈ വികാസത്തെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ വികാസം ആവശ്യമായതുകൊണ്ട് ദൈവം അങ്ങനെ അക്കിത്തിത്താകുന്നു.

സഭയുടെ ഏകത്വത്തെ ക. സ. ഉറന്നിപ്പിറപ്പിക്ക

മ്പോൾ, എന്റെ അറിവനുസരിച്ച്, കിഴക്കൻസഭകൾ ശാഖാവാദവും (Branch Theory), പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുസഭകൾ ചിലതു ശാഖാവാദവും ചിലത് അദ്വൈതസഭാവാദവും (Soul Theory) പഠിപ്പിക്കുന്നു. എനിക്കും ഈ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവവും നിഗമനവും എകസഭാതത്വത്തെ തകർത്തുകളഞ്ഞു. അപ്പോൾ ററു തത്വങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചു. വേർപെടുപോയ ഭാഗങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിയാകുന്ന ചങ്ക് ഇരിക്കുന്ന ശരീരത്തോടു യോജിക്കണം.

ക. സ. യെ വെറും കർമ്മചാരസഭ എന്നു കുറച്ചെടുത്തുപറയുന്നവരുണ്ട്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ആ സഭയുടെ അനുസരണത്തിലിരുന്നത് ഇത്രയേറെ മഹാപുണ്യവാന്മാർ ഉണ്ടായത് എങ്ങനെ? മറ്റു സഭകളിൽ ഇത്രയേറെയും ഇത്ര മികച്ചവരും ആയ പുണ്യവാന്മാരെ കാണുന്നില്ലല്ലോ. മറ്റുസഭകളിൽ തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള സത്യത്തെ ഉത്തമവിശ്വാസത്തിൽ പിൻഗമിച്ചിട്ടുള്ളവർ ക. സ. യുടെ ആത്മാവിലാണെന്നുള്ള തത്വം മുമ്പു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക. സ. യുടെ നില എന്തെന്നാൽ, പ്രായമുള്ള ഒരുത്തൻ വിശ്വാസത്താലും മരണോദീസായാലും രക്ഷയ്ക്ക് അവകാശിയായിത്തീരുന്നവനാണ്. മക്കോ. 16: 16-ൽ "വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനം ഏല്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷപെടും" എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. രക്ഷയ്ക്ക് അവിടെ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി കുത്താവുന്നതു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വാക്യത്തെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അതിനെ അനുസരിക്കണം. ഇങ്ങനെ, ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന രക്ഷ പടിപടിയായി പ്രാർത്ഥനകളെക്കൊണ്ടും കർബ്ബാന മുതലായ കൂദാശകളെക്കൊണ്ടും വളർന്നുവരുന്നു. റോമ്മാലേഖനത്തിൽ വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണം എന്ന പറയുന്നതിനെ ക. സ. വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവിലുള്ള ശരണവും സ്നേഹവും ഉ

ഞാതിരിക്കുന്നതിനുപുറമെ ക്രിസ്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന സത്യങ്ങളിൽ അനുസരണവും വേണമെന്നാണ്. സഭയെ ക്രിസ്തു എന്നതന്നെ പഴയോസു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. I കോറി. 1: 12, 13. "ഞാൻ മിശിയായ്ക്കുള്ളവനാകുന്നു എന്നു പറയുന്ന ചിലരും നിങ്ങളിലുണ്ട്. മിശിയാ ഒരുപക്ഷേ വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ?". അവിടെ സഭയെ ക്രിസ്തു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നോക്കുക, ക്രിസ്തുവും തന്റെ സഭയെ ക്രിസ്തു എന്നുതന്നെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രവൃ. 9: 4; 22: 7; 26: 14. "അവൻ നിങ്ങളുവീണ്ടു ശാഖോൽ ശാഖോൽ നീ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതെന്തു." നൈസായിലേ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്, പഴയോസുസ്ഥിയാ സഭയെ ക്രിസ്തു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന്. അതിനാൽ, തന്റെ സഭയെ വിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ക്രിസ്തുവീടെ സങ്കല്പിക്കുന്നതു ചിന്താക്കഴപ്പമാണ്. അതാണുപലരേയും അബദ്ധത്തിൽ പതിപ്പിക്കുന്നത്. രക്ഷ വളന്നുവരുന്നതിനു സന്മാർഗ്ഗപ്രവൃത്തികൾ അവശ്യമാണ്. മീലി. 2; 12. I കോറി 9: 27. യാക്കോബിന്റെ ലേഖനം മുതലായവ നോക്കുക. കൂദാശകൾ ദൈവത്തിന്റെ സൗജന്യമായ കൃപാവരങ്ങളെ തരുന്നതിനു ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. ദൈവത്തിനു മറുവിധത്തിൽ കൊടുക്കുക അസാദ്ധ്യമാണെന്നു ക. സ. പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെയാണു കൂദാശകൾ എന്നു പറയുന്നത്. സൗജന്യരക്ഷയും കൂദാശകളും സന്മാർഗ്ഗപ്രവൃത്തികളും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ലെന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു ചിന്താതതി നിർമ്മലസുവിശേഷമല്ല. യഥാർത്ഥ സുവിശേഷത്തിൽനിന്നു പലതും വെട്ടിക്കളഞ്ഞു മറ്റൊരുതെറ്റായ സുവിശേഷമാണു്. മൂക്കു മേറിച്ചകളുണ്ടാൽ മുഖം എങ്ങനെയിരിക്കും? അതുപോലെ, അർത്ഥശൂന്യം പറയുന്ന സുവിശേഷത്തിൽ ഒരു ഭയങ്കരതയുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന സൗജന്യമായ രക്ഷ നമ്മുടെ സഹകരണത്തോടു

കൂടെ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ദൈവികമാർഗ്ഗങ്ങളാണ് കൂലാശകർ. മനുഷ്യവതാരംതന്നെ ഒരു കൂലാശയാണ്. അപ്രത്യക്ഷനായുള്ള പ്രത്യക്ഷമാറ്റം എന്നാണ് അതിന്റെ തത്വം.

ക്രിസ്തു തന്റെ മനുഷ്യാവതാരശരീരംമൂലവും, മനുഷ്യാവതാരശരീരത്തോടുകൂടെ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, രക്ഷ കൊടുത്തു. മനുഷ്യവതാരശരീരം സ്വസ്ഥ്വത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യുശേഷം തന്റെ മരതികശരീരംമൂലം തന്റെ സൗജന്യരക്ഷ കൊടുക്കുന്നു. എപ്പോഴും രക്ഷ കൊടുക്കുന്നതു ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്.

കത്തോലിക്കരിൽക്കാണുന്ന പല കുറവുകളെ യഥാർത്ഥ കത്തോലിസമാക്കിയും, അതിലേ അറിവില്ലാത്തവരുടെ വല്ല അന്ധതയേയും എടുത്തു പൊക്കിക്കാണിച്ച് അതിനെ ക. സ. യുടെ പഠിപ്പിക്കലാക്കിയും, പല കെട്ടുകഥകളേയും ചരിത്രമാക്കിയും, അതിൽപ്പെട്ട കളകളാകുന്ന അഭിനയങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ക. സ. യുടെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട രീതിയാക്കിയും, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രധാനാംഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അപ്രമാണിതപരിപാസമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു തെറ്റിപ്പരിചിച്ച്, ഒരു അച്ചടക്കനടപടിയെ ആരെങ്കിലും ലംഘിച്ചാൽ അത് അപ്രമാണിതപ്രഖ്യാപനത്തെ ലംഘിച്ചതിന് ഉദാഹരണമാക്കിയും മറ്റും ആക്ഷേപിക്കുന്നതു നേരത്തേക്കു ചേർന്നല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള പീരങ്കിബ്രെടികൾകൊണ്ട് ഈ ഹിമാലയപർവ്വതത്തെ ആർട്ടിക്കുസമുദ്രത്തിൽ മുക്കിക്കളയുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ അധിക മഹത്വത്തിന് ഫലം ധാരാളം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മുന്തിരി ഏതാണെന്നു ന്യായമായി വിധിക്കുക. കാട്ടുമുന്തിരി ഏതാണെന്നും ഫലം കൊണ്ടറിയരുതോ? അവരവരുടെ സഭ നല്ലതെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് എന്തു ഫലം? ദൈവത്തിന്റെ സഭ ഏതെന്നല്ലേ അറിയേണ്ടത്? നില്ക്കുന്നിടത്തു നില്ക്കുന്നത് ഭേദക

മുണയെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും നിലയ്ക്കുണ്ടെന്നു നിന്നാലേ രക്ഷയിൽ എത്തുകയുള്ളൂ.

ക. സ. അപ്പോസ്തലികസഭയല്ല എന്ന് ഒരു തെറ്റി ഓരണ പലർക്കും ഉണ്ടു്. അപ്പോസ്തലകാലത്തു കാണാത്ത പലതും അതിൽ ഉണ്ടെന്നാണ് അവരുടെ ആക്ഷേപം. എന്നാൽ, അപ്പോസ്തലവിശ്വാസത്തിൽ അന്തർലയിച്ചിരുന്ന തും ബൈബിളിലും ദൈവികപാരമ്പര്യങ്ങളിലും ഉള്ളതും ആ യവ വികസിതമായിട്ടുണ്ടെന്നേയുള്ളൂ. ഒരു ചെടി ഒരു വൃക്ഷ മാകുന്നപോലെ ആ വികസനത്തെ ഗണിക്കുക. മുരടിച്ചു ചെടി നട്ടവണ്ണം ഇരിക്കും. ജീവനുള്ളതു വളരും. ആ ചെടി യിൽ ആദ്യം ഇല്ലാത്തതു് ഒന്നും വളരുകയില്ല. കോഴിമുട്ടയിൽ കിന്നുതന്നെ കോഴിപ്പുവൻ ഉണ്ടായിവരുന്നപോലെ ഇതു ഗ്രഹിക്കാം.

ക്രിസ്തു തന്റെ പിൻഗാമികൾക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച ഐക്യം ഏതു സഭയിൽ കാണുന്നു? നമുക്കു വേണമെന്നു ക്രിസ്തു കല്പിച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ നിരവധി ശു ശ്രൂഷകൾ ഏതു സഭയിൽ കാണുന്നു? "ഒരു വിശ്വാസം, ഒരു കർത്താവു്," എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പറഞ്ഞിന്റേയും ഭരണത്തിന്റേയും ഐക്യം പ്രായോഗികമായിക്കാണുന്ന സഭ യേതു്? ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ വെളിച്ചമായിരിക്കണമെന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു ലോകം മുഴുവനും ഏകവിശ്വാസത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്ന സഭ ഏതു്? അപ്പോസ്തലികസഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപോലെ ദിവസംതോറും ദിവ്യപുജ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഏകസഭ ഏതു്? ഒരു പ്രിയമാതാവിനെപ്പോലെ അതിന്റെ മക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇരുകയേറിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തി സംരക്ഷിക്കുന്ന സഭ ഏതു്? 19 നൂറ്റാണ്ടുകളായി പാതാളവാതിലുകൾ മഹാസ സമരം ചെയ്തിട്ടും ക്ഷയിക്കാതിരിക്കുന്ന സഭ ഏതു്? മതം കരച്ചിൽനിന്നും ക്ഷയിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തും പുണ്യവാന്മാരേ

ഈ രക്തസാക്ഷികളേയും ദൈവത്തിന് കാഴ്ചവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭ എന്ത്?

യാ. സ. യെ ഞാൻ പരിവർത്തിപ്പിച്ചു. മാത്രമല്ല തിരുനിന്നും വേർപെട്ടതിനാൽ ഞാൻ ജനിച്ചു ഇതുവരെ വളർന്ന സഭ ക്ഷയിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു ഞാൻ സങ്കടപ്പെടുകയാണ്. എനിക്കു പ്രസംഗങ്ങൾ പറയാനും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നട്ടുതുവാനും ബൈബിൾകുറുപ്പുകൾ നട്ടുതുവാനും പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചാനും ജ്ഞാനം കിട്ടിയതു യാ. സ. യിലേ പുസ്തകങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, അധികവും മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടാണ്. സപന്ത വീട്ടിലേ പട്ടിണികൊണ്ട് അയൽവീട്ടിൽച്ചെന്നു കഞ്ഞിവെള്ളം വാങ്ങിക്കൊടുത്തു ജീവിച്ചു. ഈ നിലയിൽ യാ. സ. ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകൂടെ കഴിയുമ്പോൾ വളരെ ശോഷിച്ചേക്കാം.

സഹിച്ചും വഹിച്ചും എനിക്കു ഇനി കുറച്ചുകാലംകൂടി യാ. സ. യിൽ ജീവിക്കാമായിരുന്നില്ലേ? ദൈവം ക. സ. തന്റെ ശരീരമാണെന്നും യാ. സ. അതിൽനിന്നും മേരിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും ബോധപ്പെടുത്താതിരുന്നവെങ്കിൽ അങ്ങനെ ജീവിക്കാമായിരുന്നു. മതം ഒരു ആഡംബരമാത്രം അക്കിയിരുന്നവർക്കു യാ. സ. യിലോ മറ്റേതെങ്കിലും സഭയിലോ ജീവിക്കാം. എന്നാൽ, ഒരു സഭയുടെ നില തെറ്റാണെന്ന് ഉത്തമബോധം വന്നതിനുശേഷം അതിൽ ജീവിക്കാൻ ദൈവത്തെ ധിക്കരിക്കുകയല്ലേ? ജീവിതം മുഴുവനും മതസത്യത്തിനുവേണ്ടി ഒഴിഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ഭടനാകുന്ന ഒരു വിനോദമായിത്തീർന്നുവെന്ന് നിർദ്ദാഹമില്ല. അത് ഏന്റെ ജീവനമരണപ്രശ്നമാണ്. യാ. സ. യിലേ കുറിച്ചു സഹിക്കാൻ പാടില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചു എനിക്കു എഴുത്തുകൾ ചിലർ അയച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂരത്വം ചുമക്കാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ തല്ലാത്ത ക്രൂരത്വം ചുമക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ലെന്നു അതിൽ എനിക്കു മറുപടിയുണ്ടു.

ആദിമ അവിഭക്തസഭയിലേ പിതാക്കന്മാർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവന്നു നിഷ്പക്ഷമായി ലോകത്തിലേ അന്ത്യരോളം സഭകളെ വീക്ഷിച്ചാൽ ക. സഭയെ ആദിമസഭയുടെ തുടർച്ചയാണെന്നു തിരിച്ചറിയുമെന്നതിൽ എനിക്ക് ഒരു സംശയവുമില്ല.

'സഭയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്നു ചൊല്ലുന്നവർ ഒരു ദൃശ്യസഭ കർത്താവു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കെ അതു ലോകാവസാനത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു കാണുമ്പോൾ, ഏതു സഭയിലാണു വിശ്വസിക്കേണ്ടതു് എന്നു പരമാത്മമായി തങ്ങളുടെ മനഃസാക്ഷിയോടു ചോദിക്കുകയും സത്യം കാണിച്ചുതരുവാൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ആ ഏക ദൃശ്യസഭ യാ. സഭയാണെന്നു തങ്ങളുടെ മനഃസാക്ഷി നിസ്സംശയം പറയുമോ? യാ. സഭയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത പലയാക്കോബായക്കാരെയും എനിക്കറിയാം.

യാക്കോബായസഭയിലേ സത്യാന്വേഷകന്മാർ എന്നെ സമീപിച്ചാൽ അവരുടെ സംശയങ്ങൾ തീർക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ ഞാൻ അവരെ കൊണ്ടുപോകാം. പുസ്തകങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. എന്റെ പരിവർത്തനം തങ്ങളുമുമ്പിൽ ദൈവം വയ്ക്കുന്ന രേഖസരമാണ്. സത്യം അന്വേഷിച്ചുനോക്കുക. ദൈവം നടത്തുന്ന വഴിയേ തിങ്ങൾ പോയാൽമതി. ഇതാണ് എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ.

കൺവൻഷൻ നാം എത്ര നടത്തി! എത്ര ഇളക്കങ്ങൾ കണ്ടു! ഉണർത്തപ്പെടുന്നവരെ നയിക്കുവാൻ യാ. സഭയ്ക്കു കെല്പുണ്ടോ എന്നു തങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിൽനിന്നു ചിന്തിക്കുക. 20 വയസ്സുമുതൽ 60 വയസ്സുവരെ ഞാനെത്ര അദ്ധ്വാനിച്ചുവെന്ന് ദൈവം അറിയുന്നുണ്ടു്. ഈ അദ്ധ്വാനം സത്യസഭയിലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ഞാൻ യാ. സഭയിൽനിന്നു പോകുന്നതിൽ സന്തോഷമുള്ളവർ ഉണ്ടെന്ന് ഒരു ബ: അച്ചൻ എനിക്കെഴുതി. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തി

നവേണ്ടി മുഴുവൻസമയവും ചെലവിടുന്ന ഭരതനല്ലാതെ, മറ്റു ഉദ്യോഗവും ഇടയ്ക്കു സുവിശേഷവേലയും നടത്തുന്ന ഏതൊരാൾക്കും യാ. സഭയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ദണ്ഡം അനുഭവപ്പെടുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നെ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ചിലർ യാ. സഭയിൽ ഉണ്ട്. അവർക്കു ഞാൻ കണ്ടു കോക്ഷമാറ്റം എന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ ഞാൻ സാക്ഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി അവർ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയാൽ അവരുടെ രക്തത്തിൽനിന്നു ഞാൻ ഒഴിയപ്പെടുവുകായിരിക്കും. ഞാൻ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ ഭരതവെട്ടുന്നില്ല. എനിക്കിനി പുതിയനിയമത്തിന്റെ ധ്യാനവ്യാഖ്യാനം എഴുതുവാനും ഭക്തജീവിതം നയിപ്പാനും ധ്യാനം മുതലായവ നടത്തുവാനും സമയം വേണം. തർക്കക്കാർ തർക്കത്തിൽ അവസാനിക്കട്ടെ.

ദൈവം ഇല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗം എന്തായിരിക്കും! ക. സഭയില്ലെങ്കിൽ ലോകം എന്തായിരിക്കും! “യഥോവാ പട്ടണത്തെ പണിയാതിരുന്നാൽ പണിക്കാരൻ വൃഥാ അലാപനിക്കുന്നു. യഥോവാ പട്ടണത്തെ കാക്കാതിരുന്നാൽ കാവൽക്കാരൻ വൃഥാ ഉറക്കമിടയ്ക്കുന്നു.” യാ. സഭയിലേ വേലക്കാർ ഇതോർത്തുകൊള്ളണം!

യാ. സഭയിൽ നാം കണ്ടു പരിചയിച്ചു അരാധനക്രമങ്ങൾതന്നെയാണു കത്തോലിക്കാസഭയിലേ മലങ്കര സുറിയാനിരീതിനു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ക. സഭയിലേ പഞ്ചാംഗവും പെസന്ധാക്കണക്കും യാ. സഭ സ്വീകരിച്ചു. ഇനി പരമാധികാരിയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിയെക്കൂടി സ്വീകരിച്ചാൽ മതി.

ശക്ത യഹൂദനായിത്തന്നെ ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര വലിയ കൃപാദാനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. അവൻ ലാഭമായിരുന്നതു ചേതമായി എണ്ണി. തന്റെ പ്രാണനെ അവൻ വിലയേറിയതായി എണ്ണിയില്ല.

സെൻറ് അഗസ്റ്റിൻ പറയുന്നു: “എന്റെ ഹൃദയമാക

ന്ന വിളക്കിൽ രക്തമാകുന്ന എണ്ണ ഒഴിച്ചു ഞരമ്പുകളാകുന്ന തിരികൾ കത്തിച്ചു സകലവും ദഹിപ്പിച്ചു ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ധോമയാഗമായിത്തീരണം."

ഈ ഗാഭീരാശയന്റെ കൂട്ടായ്മയിൽ യേശുമിശിഹായുടെ ശിഷ്യനായി ക. സഭയാകുന്ന പറ്റുഭീസായിൽ എന്റെ ദൈവം പ്രവേശിപ്പിച്ചു എന്റെ അത്മീയ സങ്കടങ്ങൾക്കു പരിഹാരം തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ ശരീരത്തെ ഒരു ധോമ ഖലിയായി ഞാൻ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം

ഞാൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ

(1) തന്റെ സഭ പരിവൃണ്ണാധികാരമുള്ളതായിരിക്കണമെന്നു യേശുമിശിഹാ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ? (2) തന്റെ സഭ ഏക വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് കരുതിയിട്ടുണ്ടോ? (3) തന്റെ സഭ മനുഷ്യർക്ക് ജീവ്യാപികയായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ? (4) തന്റെ സഭയെ മനുഷ്യർ അനുസരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? (5) തന്റെ സഭ ദൃശ്യമായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ? (6) തന്റെ സഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും അവസാനതീർപ്പുചെയ്യാനുള്ള അധികാരവും ഒരു പരമാധികാരിയിൽ നിലനില്ക്കണമെന്നു കർത്താവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഈ ചോദ്യങ്ങളെ മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടാണു ഞാൻ പരിശോധനകൾ ചെയ്തു തുടങ്ങിയത്. സഭയുടെ അധികാരം, ഐക്യം ഈ രണ്ടു വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ബൈബിൾ ഞാൻ പരിശോധിച്ചു.

എത്ര ക്രിസ്തീയസഭയിലേയും പരമാധികാരം മനുഷ്യ സമുദായത്തേയും ബുദ്ധിയേയും അധഃപതിപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന് അതു ഭോഷമായി ഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ ശങ്കിച്ചിരുന്നു. കത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തിന് അതു വിപരീതമാണെന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, കൂടുതൽ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിക്കണമെങ്കിൽ അവിടുന്ന് സ്ഥാപിച്ച സഭയുടെ പരമാധികാരത്തെ അനുസരിച്ചു മതിയാവൂ എന്നു നിഗമനത്തിൽ വന്നെത്തി.

(യാ. സഭയിലേ എന്റെ മിത്രങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഇഴെഴുതുന്നതിനാൽ അവർ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന സി. എം. എസ് തർജ്ജമയിലേ ബൈബിൾ വാക്യങ്ങൾതന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്.)

ക്രിസ്തു അധികാരത്തോടൊന്നു തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചത്. യുക്തിവാദംചെയ്തു സ്ഥാപിക്കുകയല്ലായിരുന്നു അവിടുത്തെ സർവ്വസാധാരണമായ രീതി. ഈ അധികാരം എവിടെനിന്നാണ് കത്താവിനു ലഭിച്ചത്? (യോഹ: 8, 42.) “ഞാൻ സ്വയമായി വന്നവരല്ല; അവൻ എന്നെ അയച്ചതാകുന്നു.” (യോഹ. 7, 16). “എന്റെ ഉപദേശം എന്റെതല്ല; എന്നെ അയച്ചവന്റെതത്രേ.”

ഇനി ക്രിസ്തു തന്റെ അധികാരം സഭയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ കാണിക്കാം.

മത്താ: 16, 19. “സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു.”

ഇവിടെ ‘താക്കോൽ’ എന്ന തർജ്ജമ തെറ്റാണ്. “താക്കോലുകൾ” എന്നു വേണം. പാവങ്ങൾ തർജ്ജമയോ ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിളോ കാണുക. പത്രോസിന് ഒരു താക്കോലല്ല സഭയുടെ താക്കോലുകളാണു കൊടുത്തത്. പത്രോസിനു കൊടുത്ത സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകളുടെ അധികാര

ത്തിൽ സഭയിലേ സർവ്വധികാരങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. പത്രോസിന് ആ താക്കോലുകൾ കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം സാർവ്വത്രികസഭ മുഴുവനിലും അധികാരിയായിത്തീർന്നു.

മത്താ: 16: 19 “നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും.”

പത്രോസ് സഭയുടെ താക്കോലുകൾ വഹിക്കുന്നവൻ എന്ന സ്ഥാനത്തു കെട്ടുവാതെ അഴിക്കുവാനുള്ള പരമാധികാരവും പ്രാപിച്ചു. തന്മൂലം, സാർവ്വത്രികസഭയിൽ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും നിയമങ്ങൾ അഴിപ്പാനും പാപങ്ങൾ മോചിപ്പാനും അധികാരം പ്രാപിച്ചു.

മത്താ: 18: 18. “നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും.” ഈ അധികാരം പത്രോസിനും പത്രോസിനോടുകൂടെ മറ്റു ശ്ലീഹന്മാർക്കുകൊടുത്തു. മത്താ: 16: 19-ൽ പത്രോസിനു തനിച്ച് ആ അധികാരം മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. അതായത്, മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരിൽനിന്നു വേർപെട്ടു പത്രോസിനു തനിച്ച് ആ പരമാധികാരം കൊടുത്തു. അതിനു മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരേയും വിധേയരാക്കി. മത്താ: 18: 18-ൽ പത്രോസിനോടുകൂടെ അവർക്കെല്ലാവർക്കും പൊതുവായി പരമാധികാരംകൊടുത്തു. ആ പരമാധികാരമാണ് അവരുടെ സുനഹദോസിനും ഉള്ളത്.

സഭ പിച്കോലത്തു് ഈ അധികാരം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പത്രോസു തനിച്ച് ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നതാണ്. അവർ ഒരുമിച്ചു സുനഹദോസു കൂടിയതിന്റെ ഉദാഹരണമാണു ‘പ്രവൃത്തികൾ’ 15-ാം അദ്ധ്യായം. ആ സുനഹദോസിലും പത്രോസിനു പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നതു 4-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമാക്കാം. നിക്യൂര, കസ്തന്തീനോപ്പോലീസു് അഭിയായ

സുന്നഹദോസുകളും മതം: 18: 18-ന്റെ അധികാരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

● മതം: 28: 18-20. “സപ്തത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരി: ആത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു സകല ജാതികളേയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ. ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാ നാളും നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടു്.” (ഈ വാക്യങ്ങളുടെ തർജ്ജമ പാവ്യാക്കുട പുതിയ നിയമത്തിൽ ഉള്ളതാണു ശരിയായ രീതി). ഇവിടെ ഒരു പുസ്തകം എഴുതിക്കൊടുപ്പാനല്ല കല്പന. ഉപദേശിക്കുവാനാണു് അതിനാൽ, സഭയ്ക്ക് ഉപദേശിക്കുവാൻ അധികാരമുള്ളതാണു്. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചാൽമാത്രംപോരാ; മാമ്മോദീസാ മുങ്ങണം. അതുപോരാ, കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കണം. അങ്ങനെ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു് അവയ്ക്കു വിധേയരായിരിക്കണം. എല്ലാ നാളും സഭയോടുകൂടിയിരുന്ന ക്രിസ്തു അതിനെ നയിക്കുമെന്നും വാദം ഉണ്ടു്. “എല്ലാ നാളും” എന്നു പറയുന്നതിനാൽ തുടർച്ചയായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും, ഇടമുറിയൊന്നു ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു ഗ്രഹിക്കണം. അതിനാൽ, സഭ ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവസവും കാണുകയില്ല. ശ്രീമാന്മാരുടെ മരണംവരെയല്ല, ലോകാവസാനംവരെ ഉണ്ടായിരിക്കും. സഭയുടെ കാരോലികമായ സ്വഭാവം സകല ജാതികളേയും ശിഷ്യരാക്കുവാൻ കല്പിച്ചതിൽ കാണുന്നു. അതിനാൽ, സഭ സകല ജാതികളേയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. സഭയുടെ കാരോലികത്വം തത്പരമായി കണ്ടാൽപോരാ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുവാനുള്ളതാകുന്നു.

മതം: 16: 15-16. “നിങ്ങൾ ഭൂലോകമൊക്കെയുംപോയി സകല സൃഷ്ടിയോടും ദുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിൻ. വ.

ശപഥിക്കുകയും സ്നാനം ഏല്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും."

സകല മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടും ഏക സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാൻ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഏക സഭ ഏതാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നമുക്കു കടമയുണ്ട്. പ്രസംഗിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും സഭയ്ക്കു കൈമാറ്റം. അതു ക. സഭ ഇന്നോളം ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നിറുത്തിയുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശപഥിക്കണം എന്നതിൽ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ശരണപ്പെടണം എന്നു മാത്രമല്ല അർത്ഥം, പഠിപ്പിക്കുന്ന സത്യങ്ങളെ വിശപഥിക്കണം എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. വിശപഥിക്കുമ്പോൾ ആശ്രയിക്കമാത്രമല്ല അനുസരിക്കുകയുമാണ്.

ഇനി ഒരു വലിയ അധികാരം കൈമാറുന്നതു പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാനുള്ള അധികാരമാണ്.

യോഹ: 20: 21-23. "പിതാവു" എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പഠനത്തോടുകൂടി അവൻ അവരുടെമേൽ ഉഴുതി അവരോടു് പ: ആത്മാവിനെ കൈക്കൊൾവിൻ, നിങ്ങൾക്കു തന്നെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നവോ അവർക്കു മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിറുത്തുന്നവോ അവർക്കു നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു." പിതാവായ ദൈവം പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചപ്പോൾ എങ്ങനെ അയച്ചുവോ അതേപ്രകാരമാണു സഭയെ ലോകത്തിലേക്ക് അയക്കുന്നതു്. "പിതാവു" എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു."

ഇങ്ങനെ താക്കോലുകളുടെ അധികാരം, നിയമം ഉണ്ടാക്കുവാനും അഴിപ്പാനും ഉള്ള അധികാരം, ഉപദേശിച്ചാനുള്ള അധികാരം, ക്രമം കൈമാറുവാനുള്ള അധികാരം, പാപമോചനാധികാരം ലോകാവസാനത്തോളം പ്രയോഗിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു കൂടെയിരുന്നു തന്റെ സഭയെ വഴി നടത്തുന്നു.

യോഹ: 14: 16. "സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു" എന്ന

മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ എന്നേയും നിങ്ങളോടുകൂടെയിരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു തരും" എന്നേക്കും എന്ന പദം സൂക്ഷിക്കുക. ശ്ലീഹന്മാരുടെ മരണംവരെയല്ല 'എന്നേക്കും.' പ: ആത്മാവിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് എന്നു "പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തക"ത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

യോഹ: 14: 26. "പ. ആത്മാവ് എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചു തരുകയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതൊക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും."

യോഹ: 16: 13. "സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴി നടത്തും."

ഇങ്ങനെ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ അഥവാ ആദ്യസഭയ്ക്ക് പ. ആത്മാവിന്റെ സഹായത്താൽ സത്യം പഠിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു തീർച്ചയായി. അപ്പസ്തോലന്മാർ അതേ അധികാരത്താൽ പിൻഗാമികളേയും നിയമിക്കുന്ന രീതി അപ്പോസ്തലസഭയിൽ കാണുന്നു. തീത്തോസ്, തീമോത്തെയോസ് എന്നീ മെത്രാന്മാർക്കു പഠിപ്പിക്കുവാനും ജീവിക്കുവാനും പിൻഗാമികളെ നിയമിക്കുവാനും അധികാരം കൊടുക്കുന്നതായി അവർക്കുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാം. മാർ ഇസാക്കയോസ് (നൂറോണം), വി. ക്ലീമീസ് എന്നിവരും പൗരോഹിത്യാധികാരം നടത്തുന്നതായും പഠിപ്പിക്കുന്നതായും തങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഇങ്ങനാളും തുടരുന്നു. ഈ അധികാരങ്ങളെല്ലാം സഭയിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നതു പെന്തിക്കോസ്തയിൽ പ: ആത്മാവിനെ സഭയിൽ എന്നേക്കും ഇരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അയച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണ്. ഇങ്ങനെ അധികാരം പ്രാപിച്ച അനേകം സഭകൾ ഇല്ല. വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാനായി ഒരേ ഒരു സഭ മാത്രമേ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

മത്താ: 16: 18: "സഭയെ"

മത്താ: 18: 17: "സഭയോട്"

പ്രവൃ: 20; 28: "അവന്റെ സഭയെ"

എഫേ: 1: 23: "ശരീരമായ സഭയ്ക്ക്"

ഇങ്ങനെ എല്ലാം ഏകവചനമായി സഭയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏകവിശ്വാസം, ഏകപഠനം, ഏകഭരണം ഇവയില്ലെങ്കിൽ ഏകസഭയാകുകയില്ല. ഈ ഏകസഭയുടെ അനുസരണത്തിൽ വരാത്തപക്ഷം അതു തെറ്റുതന്നെയാണ്. ഇത്രയും സഭയുടെ അധികാരത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞശേഷം ഇനി സഭയുടെ ഏകത്വത്തെപ്പറ്റി പറയാം.

സഭയുടെ ഐക്യം

ഒരു പുതിയ പ്രമാണവും ഈ സഭയ്ക്കുകൊടുത്തു. യോഹ: 15: 12. "ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കണം" സ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യം സഭയുടെ ലക്ഷണമായിരിക്കണം. (യോ: 13: 34) യോ. 13: 35. "നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണ് എല്ലാവരും അറിയും."

യോഹ: 17-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ ഐക്യം പ്രധാനവിഷയമായി കാണുന്നു. 17: 21. "നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ലോകം വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ എല്ലാവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന്ത്." സഭയുടെ ഭിന്നതയല്ല ഐക്യമാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായിരിക്കുന്നത്. ഈ ഐക്യം ഭരണത്തിലും പഠനത്തിലും പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നത് ക. സഭയിലത്രേ. ഈ ഐക്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മറ്റു ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകൾ പിന്നെയും പിന്നെയും വിഭജിക്കപ്പെട്ടുകാണിരിക്കുന്നു. ഈ ഭിന്നിപ്പിന് എന്റെ മനസ്സിൽ സാരമായ സംശയം ജനിപ്പിച്ചു. അനുഭവത്തിൽ ഏതു സഭ ഏ

കമാണെന്നാണു ഞാൻ നോക്കിയത്. തപാലടം പലതും പറയാം “ഏട്ടിലേ പതു പുല്ലുതിന്നുകയില്ല.”

യോഹ: 17: 11-ൽ പറയുന്നത് “അവർ നമ്മെപ്പോലെ ഒന്നാകേണ്ടതിനു നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊള്ളണമേ” എന്നാകുന്നു. മറ്റു ശങ്കകളിൽ ഈ ഐക്യം കാണാത്തതിനാൽ ഏതോ തെറ്റുണ്ടെന്നു തോന്നി. അപ്പസ്തോലന്മാർമാത്രമുള്ള ഐക്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല കർത്താവ് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചത്. 20-ാം വാ. കാണുക. ലോകാവസാനംവരെയുള്ള വിശ്വാസികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയാണു കർത്താവു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. ഈ ഐക്യം മറ്റുള്ളവർ കണ്ടു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെണു ബോധ്യപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം ബാഹ്യവ്യക്തികളുടെ ആയിരിക്കണമെന്നു കർത്താവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിലാണു ആത്മാവിലേ ഐക്യം പോരെന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. 21-ാം വാ. കാണുക. ഈ ഐക്യം കണ്ടു ലോകം വിശ്വസിക്കണം എന്നു പറയുന്നു. ആന്തരികൈക്യംമാത്രം മതിയെന്നുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ ധാരണ തെറ്റായിരുന്നെന്ന് ഈ വാക്യംകൊണ്ടറിയാം. ആന്തരികൈക്യംമാത്രം മതിയെങ്കിൽ അതു ലോകം കണ്ടു വിശ്വസിച്ചാൻ മതിയാകയില്ല. ബാഹ്യവ്യക്തികൾ സഭയിൽ സാമ്യമല്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ക. സഭ അതു ഭരണത്തിലും പഠനത്തിലും സാധിച്ചിരിക്കുന്നതു നമുക്കു കാണാം. കർത്താവ് അതിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു ഭരണീവായി ഞാനതു വിശ്വസിക്കുന്നു. ക. സഭയിൽ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ ഐക്യം ഉണ്ടു്. അതു നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനില്ക്കുന്നു. പൊട്ടിപ്പിരിഞ്ഞുപോകുന്നവർ പിന്നെയും ചിതറിക്കപ്പെടുന്നു.

വിശ്വാസത്തിലും ഐക്യത്തിലും ഭംഗം നേരിട്ടാൽ ലോകത്തോടുള്ള സാക്ഷീകരണം ബലഹീനമായിത്തീരും. അങ്ങനെ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്ന സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷിയായി

യിരിപ്പാൻ അപ്രാപ്തയാകുന്നു. അതാണു മറ്റു സഭകളുടെ ദൈർഘ്യം. ആത്മീയൈക്യമുണ്ടെന്നു പറയുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസഭകൾ പലതും മറ്റു വകപ്പുകാരെ, അവർ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചാലും, തിരുവത്താഴത്തിൽ ചേർക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ആ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസഭകളും ഉപദേശൈകരൂപവും വേണമെന്നു ശരിക്കുന്നുണ്ട്. ആന്തരികൈക്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരെന്നു അവർ ഗണിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ തിരുവത്താഴം മുതലായ ഖാദൈക്യത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകളിൽ മുഴുവനുമായി സംബന്ധിപ്പിക്കാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടു്? ക. സഭയിലുള്ള ഏതു റീതുക്കാരും പരസ്പരം ആന്തരികവും ഖാദ്യവുമായ ഐക്യം പാലിക്കുന്നു.

യോഹ: 17: 23: "നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവരെയും സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും ലോകം അറിവാൻ നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഒന്നാകേണ്ടതിനു ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലുമായി അവർ ഐക്യത്തിൽ തികഞ്ഞവരായിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ."

ഈ വാക്യത്തിൽ പുത്രന്റെ ദിവ്യത്വം ലോകം അറിവാൻ വിശ്വാസികളെ പിതാവു സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു ലോകം അറിവാൻ വിശ്വാസികൾ ഒന്നായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു്. യാ. സഭയിലേക്കു നോക്കിയാൽ പുത്രന്റെ ദിവ്യത്വമോ പിതാവിന് ആ സഭയോടു സ്നേഹമുണ്ടെന്നോ ലോകം കാണുമോ? എറണാകുളം ഫൈക്കോടതിയിൽ സമുദായക്കേസു് യാ. സഭയിലേ ഇരു കക്ഷികളും വാദിച്ചപ്പോൾ പുറജാതികൾ എന്തു കണ്ടു്?

പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നും നാം പഠിക്കുന്നതു യേശു ക്രിസ്തു സഭയുടെ അഭ്യന്തരമായ അടിസ്ഥാനമാണെന്നും അപ്പോസ്തലന്മാർ അതിന്റെ ഖാദ്യമായ അടിസ്ഥാനമാണെന്നും ആകുന്നു. (അവരിൽ പത്രോസിനുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി

പിന്നീട് പറയാം) അതുകൊണ്ട് എല്ലാവിശ്വാസികളും ദൈവത്തിന്റെ ഏക സഭയായ തന്നെ അനുസരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുവാൻ അതിന് അധികാരമുണ്ടായി. മനഃപൂർവ്വം സഭയെ ധിക്കരിക്കുന്നവൻ ശിക്ഷാവിധിയിലാകും.

സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രം മിശിറായുടെ ദൈവരൂപമാണ്. ഈ വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ പരസ്പരകൃപയും വേണം.

I തിമോ: 3: 15-ൽ “സത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിസ്ഥാനവുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ.” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സഭ സത്യം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാപനമാണെന്നും ദൈവം അതിൽ വസിക്കുന്നതിനാൽ സഭയെ ദൈവാലയം എന്നു പറയാമെന്നും കാണുന്നു.

സഭ സത്യം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അല്യാപികയും ഐക്യം പാലിക്കുന്നതിനു അധികാരമുള്ളവളും ആകുന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നും ഇനിയും നമുക്കു കാണാം.

വിശ്വാസം എന്ന പദം വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു ക. സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ ബന്ധത്തിനു ശരണം, സ്നേഹം, എന്നീ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കണമെന്നും മുമ്പു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭകളിൽ മേല്പറഞ്ഞവ രണ്ടും വിശ്വാസം എന്ന പദത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നാണു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവരിൽ അഭിപ്രായൈക്യമില്ലാത്തതിനാൽ ഇന്നതാണെന്നു തീർത്തു പറയാൻ പ്രയാസമാണ്.

യൂദാ: 1: 3. “വിത്തുലന്മാർക്ക് ഒരിക്കലായിട്ടു രേമേല്ലി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പോരാടേണ്ടതിനു”. വിശ്വാസസത്യങ്ങളേയും ഉൾപ്പെടുത്തിയല്ലേ വിശ്വാസം എന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽ പറയുന്നത്? വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ

ജെജുടാതെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ശരിയാകുന്നതെങ്ങനെ? ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനേയും വിശ്വസിക്കാതെയിരിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല.

ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ എത്ര സൂക്ഷ്മമായി പരിരക്ഷിക്കണമെന്നു തീമോത്തെയോസ് എപ്പിസ്തോപ്പായെ വി. പൗലോസ് ഭരമേല്പിക്കുന്നു. II തീമോ: 1: 13. "എന്നോടു കൂട്ട പശ്ചാത്തപനം നീ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും മാതൃകയാക്കിക്കൊൾക." തീമോത്തെയോസ് മെത്രാനെ വാമൊഴിയായി പി. പൗലോസ് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ വിശ്വാസവും (വിശ്വാസസത്യങ്ങളും) സ്നേഹവും (ഐക്യവും) പ്രധാനമാണെന്നും കാണുന്നു.

മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ വി. പൗലോസിന്റെയോ മറ്റു അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയോ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയാതെ തീമോത്തെയോസ് തന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു. I തീമോ: 4: 6. "ഇതു സഹോദരന്മാരെ ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചാൽ നീ അന്തരീച്ച വിശ്വാസത്തിന്റേയും സദുപദേശത്തിന്റേയും വചനത്താൽ പോഷണം ലഭിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനു നല്ല ശുശ്രൂഷകനാകും." വിശ്വാസസത്യവും സദുപദേശവും അന്തരീച്ചാനുജ്ഞതാകുന്നുവെന്നും ഇവിടെ കാണാം.

I. തീമോ: 4: 13. "ഞാൻ വരുവോളം വായന, പ്രബോധനം, ഉപദേശം എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുക" ഒരു മെത്രാന്റെ ചില ചുമതലകളാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം വാമൊഴിയാൽ പഠിപ്പിക്കണം.

I തീമോ: 4: 16: "നിന്നെത്തന്നെയും ഉപദേശത്തെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. ഇതിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ നിന്നേയും നിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവരെയും രക്ഷിക്കും." ഇതിൽനിന്ന് എന്തന്തമാനിക്കണം? എന്തും ഉ

പദേശിക്കുവാൻ പാടില്ല. അതിൽ സൂക്ഷ്മം വേണം. അപ്പുസ്തോലികോപദേശം വേണം നൽകുവാൻ. അതു വാമൊഴിയാലാണ് അധികവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. പുതിയനിയമം അന്ന് ഉണ്ടായി വരുന്നതേയുള്ളൂ. "രക്ഷിക്കം" എന്നു തീമോത്തെ യോസിയനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഓവിക്കാലപ്രയോഗമാണിത്. അതിനാൽ തീമോത്തെയോസിനും രക്ഷയ്ക്കായി ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചശേഷവും പ്രവർത്തിക്കുവാനുണ്ടെന്നല്ലേ വി. പൗലോസ് പറയുന്നതു്?

II തീമോ: 2: 24-26-ൽ ഉപദേശിക്കുന്നവന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്നു: "ശബ്ദമിടാതെ എല്ലാവരോടും ശാന്തനും ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥനും. ദോഷം സഹിക്കുന്നവനുമായി അത്രേ ഇരിക്കേണ്ടതു്.....സമീപ്യതയോടെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു."

വാമൊഴിയാണ് ഇവിടെയും ഉഴന്നിപ്പറയുന്നതു്. വേദപുസ്തകം പറഞ്ഞതിന്റെ അടിസ്ഥാനമായിട്ടല്ല നാം ഈ വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നതു്. സഭതന്നെയാണു പഠിപ്പിക്കേണ്ട ഗുരു. വേദപുസ്തകം അതിനു സഹായകമായി ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ള വളരെ പ്രധാനമായ ഗ്രന്ഥമാണു്. അതിനാൽ സഭയെ വിട്ടിട്ടു വേദപുസ്തകംമാത്രം മതി എന്നുള്ളതു ശരിയല്ല. അതു് അപ്പോസ്തലസഭയിൽ ചിത്തിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യവുമല്ല.

ഇനി തീത്തോസിന്റെ ലേഖനം നോക്കാം. തീത്തോസ് ക്രൈസ്തവരിലേ എപ്പിസ്കോപ്പായാണ്. അദ്ദേഹത്തോടു് വി. പൗലോസ് കല്പിക്കുന്നതു് അധികാരത്തോടെ പഠിപ്പിക്കണം എന്നാണ്. തീത്തോ: 2: 15. "ഇതു പുണ്യഗൃഹവ

ത്തോടെ പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. "ഗൗരവത്തോടെ" എന്ന പദം "അധികാരത്തോടെ" എന്നു തർജ്ജമ ചെയ്യും കാണുന്നുണ്ട്.

ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു സഭ നിശ്ചിതമായ ഒരു വിശ്വാസം ലോകം മുഴുവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് അധികാരവും അവകാശവുമുള്ള ഒരു അദ്ധ്യാപിക ആണെന്നാണ്. തിത്തോ: 1-9-ഉം കാണുക.

വിശ്വാസത്തിന്റെ പഠിപ്പിക്കലിൽ മറ്റുള്ളവർ അനുസരണമുള്ളവരായിരിക്കണം. റോമർ: 1: 6. "സകല ജാതികളുടേയും ഇടയിൽ വിശ്വാസത്തിന് അനുസരണം വരുത്തേണ്ടതാണ്." റോമ: 16: 24. "സകല ജാതികൾക്കും വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുസരണത്തിനായി."

അതിനാൽ, വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിന് അനുസരണം നൽകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ആ അനുസരണം യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതുമത്രമല്ല യേശുവിന്റെ പഠിപ്പിച്ചതും തന്റെ സഭ തന്റെ അധികാരത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ സത്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ അനുസരണം ഇല്ലാതെ വന്നാൽ സഭ ബാബേൽ ആയിത്തീരും. പഠനത്തിന്റെ ഐക്യം ക. സഭയിലും അതിന്റെ വിവിധതപങ്ങൾ ഇതരസഭകളിലും കാണാം.

യാ. സഭയിൽ ശരിയായ കാനോൻ ഏതു? പത്രോസിനു പരമാധികാരം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ? മുടക്കിയത് പട്ടംപോകുമോ ഇല്ലയോ? മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം

സമുണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. രണ്ടുതരം അഭിപ്രായമുള്ളവരെ ഞാൻ അറിയും.

എബ്രായ: 13: 17. "നിക്കുള്ള നടത്തുന്നവരെ അനുസരിച്ചു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ." വേദപുസ്തകമാത്രം അനുസരിച്ചാൽപോരാ എന്നു വേദപുസ്തകംതന്നെ ഇവിടെ പറയുന്നുവല്ലോ. സഭയുടെ ഐക്യത്തിനു വിശ്വാസത്തിലും ഭരണത്തിലും അനുസരണം ഉണ്ടായേ മതിയാവൂ. അതു ശക്തിയാക്കി പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രായോഗികമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഭ ഏതെന്നു നോക്കുക. എഫേ: 12-ൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ എത്തണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഫിലി: 1: 27-ൽ "നിക്കു ഏകാത്മാവിൽ നിലനിന്നു" എതിരാളികളാൽ ഒന്നിലും കലുങ്ങിപ്പോകാതെ ഏകമനസ്സോടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിനായി പോരാട്ടം കഴിക്കുന്നു," എന്നു പറയുന്നു. അതിനാൽ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റിസം അനുവദിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ വിശ്വാസസ്ഥിതിയും (Confusion in Faith) അപ്പോസ്തലോപദേശത്തിലേ ഏകത്വം എന്ന മഹത്തപത്തെ ശിഥിലീകരിക്കുന്നു. ഈ ഐക്യം ക. സഭയിൽ കാണുന്നതാണ്, അത് അപ്പോസ്തലസഭയുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരെ എന്ന് എന്നെ ബോധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ന്യായം.

(തുടരും)

Nihil Obstat Fr. Aurelian, O. C. D.,
 Always, 15-7-1956 Rector, Ap. Seminary.
 Imprimatur † Joseph Attipetty,
 Ernakulam, 18-7-1956 Abp., Verapoly.

Edited by Very Rev. Fr. Zacharias, O. C. D.
 Printed by Br. C. F. Joseph at the J. M. Press, Alwaye and
 published by him, for the S. H. League, at the St. Joseph's
 Ap. Seminary, Alwaye North. P. O. (S. India.)

MALANKARA
LIBRARY

www.malankaralibrary.com